

CHODSKÝ PES

ZPRAVODAJ 1/2022

Bertie, Chryzanténa a Ennya od Brány Ráje

Skočíš za námi i ty na SVĚTOVOU VÝSTAVU CHODSKÝCH PSŮ?

yoggies

PLZEŇSKÝ KRAJ

Najdeš nás v sobotu 24.9.2022 v Chodské Lhotě.
www.kpchp.org

KONTAKTY A DŮLEŽITÉ ADRESY

Zpravodaj KPCHP je neprodejný a je určen jen členům klubu. Je rozeslán zdarma členům, kteří zaplatí členské příspěvky pro daný kalendářní rok.

Zpravodaj KPCHP číslo 2/2022 vyjde v srpnu. Příspěvky posílejte do konce června na e-mail klub.chp@seznam.cz.

Příspěvky:

Texty ve formátu .doc či .docx, neformátované, bez dělení slov a bez vložených fotografií. Za čárkou ve větě a za tečkou či dvojtečkou se dělá mezera, před ně mezera nepatří.

Tabulky ve formátu .doc, .docx, .xls či .xlsx.

Fotografie – barevné: formát .jpg, velikost přes 2,5 MB (Dejte si 100% zobrazení a uvidíte, zda má Váš mazlík obličej ostře řezaný či rozmazaný, a pak se rozhodněte, zda foto pošlete.)

Redakce má právo na redakční úpravy textů. Za správnost údajů v nich odpovídají jejich autoři.

REDAKČNÍ RADA ZPRAVODAJE KPCHP

Kateřina Mohapelová, klub.chp@seznam.cz, tel. 608 964 349

Zdeňka Koubíková, zafkoubikovi@seznam.cz, tel. 731 730 840

Jaroslava Popková, j.popkova@seznam.cz

Lenka Svobodová, svobodova.1@seznam.cz

Cena inzerce (prodej, koupě, krytí):

Řádková do 300 znaků, bez fotografie:	50 Kč
1/3 strany s 1 fotografií:	200 Kč
1/2 strany s 1 fotografií:	400 Kč
Příplatek za každou další fotografii:	50 Kč
1/1 strany:	dohodou

Inzerát zaplatíte na účet klubu s variabilním symbolem 05. Doklad o platbě musí být přiložen k objednavce, jinak nebude inzerát zveřejněn.

KLUB PŘÁTEL CHODSKÉHO PSA

www.kpchp.org

Adresa: U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7

Bankovní spojení: ČSOB a. s., Hradec Králové

číslo účtu: 162 705 919/0300

IBAN: CZ07 0300 0000 0001 6270 5919

BIC: CEKOCZPP

Kontaktní adresa:

Jana Kudrnáčová, Rosnice 19, 503 12 Všetaty

VARIABILNÍ SYMBOLY PLATEB:

členský příspěvek	číslo členského průkazu
svod	02
bonitace	03
krycí list	04
inzerce	05
dotace	06
dar	07
propagační předměty	08
výstavy	číslo mobilního telefonu
kontrola vrhu	10
členský příspěvek zahraničního člena	11

KPCHP – ČLENOVÉ VÝBORU

PŘEDSEDKYŇE:

Jana Kudrnáčová

bryvilsar@seznam.cz, tel. 603 511 040

MISTOPŘEDSEDA, JEDNATEL A REFERENT

PRO VÝSTAVY:

Karel Peroutka

KarlosPeroutka@seznam.cz, tel. 605 716 618

HLAVNÍ PORADKYŇE CHOVU:

Ivana Soldánová

IvaSold@seznam.cz, tel. 728 109 962

POKLADNÍ:

Adrijana Vildová

kpchppokladni@seznam.cz, tel. 721 170 287

REFERENTKA PRO VÝCVIK:

Jana Maierová

maierovajana.kpchp@seznam.cz, 608 332 375

REFERENTKA PRO WEBOVÉ STRÁNKY,

SVODY A BONITACE:

Zdeňka Štěpánová

zdenka.stepanova@post.cz, tel. 732 933 402

EVIDENCE ČLENSKÉ ZÁKLADNY, PROPAGAČNÍ RADA:

KATEŘINA MOHAPELOVÁ

Kateřina Mohapelová

klub.chp@seznam.cz, tel. 608 964 349

KPCHP – ČLENOVÉ REVIZNÍ KOMISE

PŘEDSEDKYŇE:

Lenka Frydrychová

frydrychova.plhov@seznam.cz, tel. 731 085 680

ČLENKY:

Marcela Karenová

marcelakarenova@seznam.cz, tel. 608 530 892

Zdeňka Koubíková

zafkoubikovi@seznam.cz, tel. 731 730 840

KRAJŠTÍ PORADCI CHOVU KPCHP

STŘEDOČESKÝ KRAJ A PRAHA:

Zdeňka Štěpánová, kontakty viz výše

JIHOČESKÝ KRAJ A VYSOČINA:

Lenka Fejerová

zgipova@seznam.cz, tel. 607 572 758

KRÁLOVÉHRADSKÝ KRAJ:

Jana Kudrnáčová, kontakty viz výše

PARDUBICKÝ KRAJ:

Lenka Metelková

dasickezatisi@seznam.cz, tel. 724 745 463

LIBERECKÝ A ÚSTECKÝ KRAJ:

Adrijana Vildová, kontakty viz výše

KARLOVARSKÝ A PLZEŇSKÝ KRAJ:

Karel Peroutka, kontakty viz výše

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ:

Jana Soldánová

jana.soldanova@post.cz, tel. 774 951 501

JIHOMORAVSKÝ KRAJ:

MVDr. Martina Mrňová

martina.mrnova@aurinko.cz, tel. 602 642 223

ZLÍNSKÝ A OLOMOUCKÝ KRAJ:

Ivana Soldánová, kontakty viz výše

VÝCVIKOVÁ KOMISE KPCHP

Předsedkyně:

Jana Maierová, kontakty viz výše

Členové:

Lucie Kolajová (Majerová)

Zuzana Pěčková

Karel Vild

PROPAGAČNÍ KOMISE KPCHP

Kateřina Mohapelová, kontakty viz výše

Zdeňka Koubíková

Alena Kromková

WEBMASTER.kpchp@seznam.cz

Benjamin Acacia Hill

DŮLEŽITÉ ADRESY:

ČESKÝ KYNOLÓGICKÝ SVAZ (ČKS)

U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7- Holešovice

tel.: 266 722 111, 266 722 224

• zde žádáte o zaregistrování chovného jedince (po absolvování bonitace).

Při zaslání Průkazu původu k přeregistraci chovného jedince v souvislosti s uchovněním je bezpodmínečně nutné zaslat na ČKS i Výkonnostní knížku. Bez zaslání Výkonnostní knížky nelze přeregistraci provést.

• zde chovatelé žádají o zápisová čísla pro štěňata (viz tiskopis Hlášení vrhu)

• zde vyhotovují průkazy původu pro štěňata

• zde vyhotovují exportní průkazy původu

Na tuto adresu také zašlete doklady k doplnění evidence – v případě, že u chovného jedince získáte další výstavní ocenění nebo od původní registrace absolvujete zkoušku z výkonu.

ČESKOMORAVSKÁ KYNOLÓGICKÁ UNIE (ČMKU)

Maškova 3, 182 53 Praha 8

tel.: 234 221 371, e-mail: cmku@cmku.cz

• zde přiznávají tituly šampionů

• zde vyřizují přiznání chráněného názvu CHS

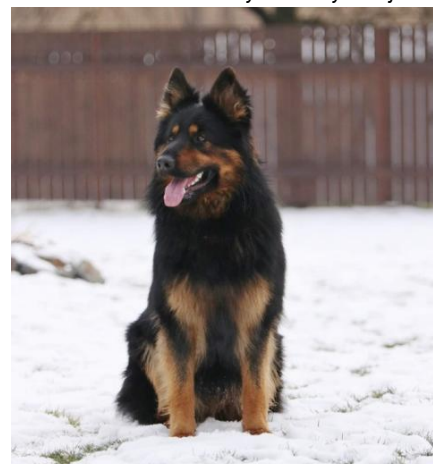
Titul:

Donn Black Mirabell

Zadní obálka:

Centaurus Fidelis et Fortis

Artuš z Dědiny Valašských vojvodů

Chodský pes ve výkonu – výsledky za daný rok posílejte na: chodskypesvykon@seznam.cz

Zápis ze schůze výboru

konané 20. února 2022 v Hradci Králové

Přítomni: Kudrnáčová J., Peroutka K., Soldánová I., Štěpánová Z., Jana Maierová,
Omluveny: Mohapelová K., Vildová A.
RK: Karenová M., Frydrychová L., Koubíková Z.

Gioja Indy Enriel

1. Kontrola úkolů z minulé a členské schůze

Pokladní klubu (Vildová A.) připraví směrnici pro přidělování dotací na akce, které se konají pod záštitou KPCHP.

úkol trvá

Změna termínu nebo místa, svod kemp Žralok (technické problémy areálu). Pokusit se najít nové místo, pokusit se termín zachovat.

úkol: Soldánová I.

(Pozn. redakce – nové místo Zámecký park Čechy pod Kosířem)

2. Plán akcí 2022

Svody:

23. 03. Probluz

garant Kudrnáčová J.

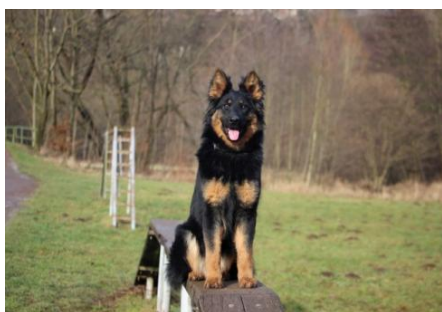
09. 04. Zámecký park Čechy pod Kosířem

garant Soldánová I.

Svod v letních měsících se konat nebude, vše proběhne na podzimních svodech

01. 10. kemp Babylon (Chodsko)

15. 10. Morava

Amy Goxian

Výstavy:

23. 04. Klubová výstava Pecka

rozhodčí: Jančík L. a Rybářová V.

Ubytování pro rozhodčí zajišť: Peroutka K.

30. 07. Speciální výstava Polička

rozhodčí: Nováková I a Svobodová J

Ubytování pro rozhodčí zajišť: Peroutka K.

Bonitace:

24. 04. Pecka

31. 07. Polička

25. 09. Chodská Lhota

Bonitace budou vždy druhý den po výstavě.

3. Členská schůze

Členská schůze proběhne 31. července 2022 od 14 hodin v ZKO Polička.

4. Světová výstava a Chodský týden

24. 09. Světová výstava v Chodské Lhotě

Probíhají přípravy (sponzoři, smlouvy o pronájmu, propagace atd.)

garant: Peroutka K.

25. 09. bonitace Chodská Lhota

28. 09. Kozinův pohár Otěšice (cca 30 km od Kdyně)

01. 10. svod kemp Babylon

Letní týdenní akce je zrušena a místo toho bude podzimní Chodský týden na Chodsku.

Pro podzimní Chodský týden připravit informační leták

úkol: Koubíková Z.

Uriáš a Comtess Vendy z Gípova

5. Reklamní a propagační předměty

Vzhledem ke světové výstavě připravit reklamní a dárkové předměty

úkol: všichni

Na návrh výboru KPCHP byla oslovena Marie Traušeová, zda by převzala v propagační komisi garanta pro propagaci v časopisech a ostatních médiích. Od 1. března 2022 bude v propagační komisi.

6. Zpravodaj

Pokusit se oslovit jiné tiskárny s poptávkou tisku, porovnání cenových nabídek.

Diamante Tryreplay

7. Web

Plánované akce jsou hotové a nadále bude probíhat dodělávka systému pro poradce. Společně s výcvikovou komisí připravit automatické zapisování výsledků do CHP ve výkonu.

Garant: Štěpánová Z.

8. Program zdraví

Do programu zdraví zapracovat LTV.

(Pozn. redakce: LTV – lumbosacral transitional vertebra neboli přechodový obratel je vrozená anomálie páteře)

úkol: Peroutka K.

9. Výcviková komise

Propozice na Kozinův pohár se již připravují.

Sponzor pro Kozinův pohár je Purina a mediálním partnerem je časopis Psí sporty.

12.–15. 05. prodloužený výcvikový víkend s chodským psem Nesměř (Velké Meziříčí)

Garant: Maierová Jana

Zapsal: K. Peroutka

Daria z Čechurova

Speciální výstava chodských psů v Poličce, 30. července 2022

Klub přátel chodského psa vás srdečně zve na akci, která se koná dne 30. 7. 2022 v Poličce – www.zkopolicka525.webnode.cz

Program:

30. 07. 2022 – speciální výstava – delegovaní rozhodčí:
paní Iveta Nováková
paní Jana Svobodová

přejímka:
zahájení posuzování:

kruh č. 1 psi
kruh č. 2 feny

9.00 až 9.45 hod.
10.00 hod.

Ubytování si každý zařizuje sám

Uzávěrka přihlášek na výstavu: 30. 6. 2022

Rozhodující je datum odeslání přihlášky. Přihlášky zaslané po datu uzávěrky a přihlášky bez dokladu o platbě nebudou přijaty. Pro každého psa vyplňte samostatnou přihlášku.

Přijetí psa na výstavu bude možné zkontrolovat 10 dní před výstavou stažením vstupního listu z programu dogoffice. Vstupní listy budou zaslány jen majitelům psů, kteří hlásili své psy poštou.

Vstupní list je nutné mít při přejímce na výstavu!!

Přihlašování on-line pro speciální výstavu bude spuštěno 2 měsíce před koncem uzávěrky

Přihlášky přijímáme: a/ on-line na www.dogoffice.cz nebo
b/ poštou: zasílejte (s kopií PP a dokladu o platbě) na adresu: Drahomíra Hřebíčková, Chelčice 36, 389 01 Vodňany

Přihlášky zaslané e-mailem nebudou přijaty!

Pro případné informace o výstavě volejte na telefonní čísla:

Karel Peroutka: +420 605 716 618

Drahomíra Hřebíčková: +420 603 502 528

Nebo pište na e-mail: vystava.chodskypes@seznam.cz

Výstavní poplatky:

variabilní symbol:	papírové přihlášky	– telefonní číslo majitele psa
	on-line přihlášky	– vygeneruje systém
specifický symbol:	on-line přihlášky	– telefonní číslo majitele psa

v Kč	člen klubu	nečlen
za jednoho psa včetně katalogu	500,-	750,-
za každého dalšího psa	400,-	650,-
dorost, veterán, štěňata, třída čestná, mimo konkurenci a soutěže	300,-	500,-

Storno přihlášky jsou možné pouze do konce uzávěrky.

Inzerce v katalogu (variabilní symbol 05):

celá strana 1000,-

½ strany 500,-

Poplatky uhradte na účet klubu:

Klub přátel chodského psa, U Pergamenky 3, Praha 7, PSČ 170 00

číslo účtu: **162705919/0300**

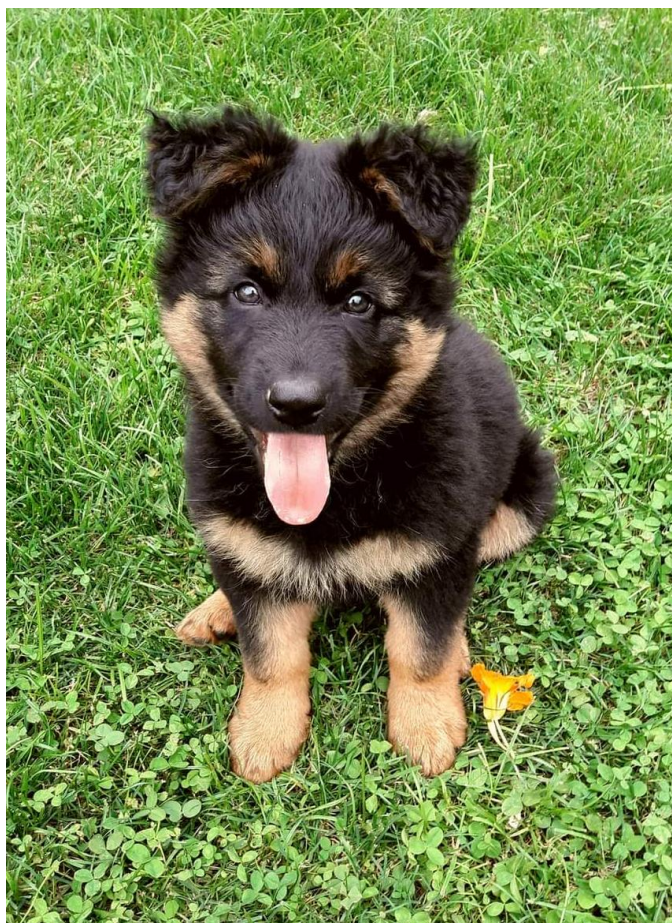
IBAN: CZ07 0300 0000 0001 6270 5919

BIC: CEKOCZPP

Information about foreign payments:

Foreign exhibitors must pay all the bank charges!!

Podrobnosti najdete na www.kpchp.org, kde je i univerzální přihláška na všechny akce.

Homer de Ericinio

Světová výstava chodských psů – Chodská Lhota, 24. září 2022

Klub přátel chodského psa vás srdečně zve na akci, která se koná dne 24. 9. 2022 v Chodské Lhotě (na fotbalovém hřišti)
GPS: 49.3583453N, 13.0831633E

Delegovaní rozhodčí: Miroslav Václavík, Otakar Vondrouš, Milan Krinke, Ivana Soldánová a Petra Márová
(V případě velkého počtu přihlášených psů budou delegováni další rozhodčí.)

Program:

Přejímka psů:

9.00 až 9.45 hod.

Zahájení posuzování:

od 10.00 hod.

Ubytování si každý zařizuje sám.

Možnosti ubytování:

www.camphajovna.cz
www.autokempbabylon.cz
www.horskachatakorab.estranky.cz
www.autokemp-nyrsko.cz
koupaliste-strazov.webnode.cz
<http://eurocamp.besiny.cz/>
<http://www.hofman-hotels.cz/>

Uzávěrky přihlášek na výstavu:

I. uzávěrka 12. 6. 2022

II. uzávěrka 27. 7. 2022

Rozhodující je datum odeslání přihlášky. Přihlášky zaslané po datu uzávěrky a přihlášky bez dokladu o platbě nebudou přijaty. Pro každého psa vyplňte samostatnou přihlášku.

Přijetí psa na výstavu bude možné zkontrolovat 10 dní před výstavou stažením vstupního listu z programu dogoffice. Vstupní listy budou zaslány jen majitelům psů, kteří hlásili své psy poštou.

Vstupní list je nutné mít při přejímce na výstavu!!

On-line přihlášení na <http://www.dogoffice.cz/>

Přihlášky přijímáme:

- a)
- b)

online (přes dogoffice) nebo

poštou: zasílejte (s kopií PP včetně zadní strany – majitel psa! a dokladu o platbě) na adresu:
Drahomíra Hřebíčková, Chelčice 36, 389 01 Vodňany

Pro případné informace o výstavě volejte:
Nebo pište na e-mail:

Karel Peroutka: +420 605 716 618
vystava.chodskypes@seznam.cz

Drahomíra Hřebíčková: +420 603 502 528

Výstavní poplatky: variabilní symbol:

papírové přihlášky

- telefonní číslo majitele psa

specifický symbol:

on-line přihlášky

- vygeneruje systém

on-line přihlášky

- telefonní číslo majitele psa

Výstavní poplatky částka:

Člen klubu

Člen klubu

Nečlen klubu

Nečlen klubu

I. uzávěrka

II. uzávěrka

I. uzávěrka

II. uzávěrka

Za prvního psa včetně katalogu

600,- Kč

800,- Kč

900,- Kč

1100,- Kč

Za každého dalšího psa

500,- Kč

700,- Kč

800,- Kč

1000,- Kč

Štěňata, dorost, veteráni, soutěže

500,- Kč

700,- Kč

800,- Kč

1000,- Kč

Inzerce v katalogu

(plaťte prosím s variabilním symbolem 05):

celá strana

2000,- Kč

½ strany

1000,- Kč

Poplatky uhradte na účet klubu:

Klub přátel chodského psa, U Pergamenky 3, Praha 7, PSČ 170 00

číslo účtu: 162 705 919/0300

IBAN: CZ07 0300 0000 0001 6270 5919

BIC: CEKOCZPP

Informace pro platby ze zahraničí:

Zahraniční vystavovatel musí zaplatit veškeré bankovní poplatky.

Bližší podrobnosti na webu KPCHP a v dalších Zpravodajích

20. ročník závodu O Kozinův pohár

PROPOZICE ZÁVODU 28. září 2022

Závod bude pořádán v rámci týdenní akce KPCHP

Místo konání: Otěšice – Staňkov (49.5463253N, 13.2124394E)
Časový harmonogram závodu:
Prezentace účastníků závodu 07.00 – 07:45
Zahájení závodu 08:00
Průběh soutěže
Vyhodnocení a vyhlášení výsledků, ukončení závodu

Rozhodčí: 1. třídy Zábranský Josef
Figurant: 1. třídy Calta David

Kategorie závodu dle IGP a NZŘ:

Kategorie A podle ZZO - pro psy a feny s max. složenou zkouškou ZOP, ZZO, BH-VT
Kategorie B podle ZM - pro psy a feny, s max. složenou zkouškou ZM, ZPU 1, IGP-V
(možnost výběru poslušnost+stopa nebo poslušnost+obrana)
Kategorie C možnost výběru z obrany nebo poslušnosti dle NZŘ (ZVV1) nebo IGP (IGP1).
Kategorie D Pro psy a feny, s max. složenou zkouškou ZM, ZPU 1, IGP-V, ZZO 3 a jednooddílové speciálky IGP 3.
na výběr ZVV1 nebo IGP1 v plném rozsahu - pro psy a feny bez omezení.

Doplňkové kategorie

Štěňata pro psy do 1 roku
Senior pro psy od 9 let

Startovné zašlete na účet č. 162 705 919/0300

Startovné: 400,- Kč
200,- Kč každý další pes jednoho majitele + doplňková kategorie senior a štěňata
Variabilní symbol: vaše tel. číslo
Zpráva příjemci: vaše jméno a příjmení

Přihlášky s kopií o zaplacení startovného zasílejte do 11. 9. 2021 na e-mail: zuzkapeczkova@seznam.cz mob. 608 756 814

Více informací ke kategoriím včetně přihlášky najdete na webu www.kpchp.org nebo na facebookových stránkách O Kozinův pohár 2022.

Deadpool Amans Kynos

CHODSKÝ PODZIM NA CHODSKU

24. 9. 2022 - Světová výstava chodských psů

25. 9. 2022 - Bonitace chodských psů

28. 9. 2022 - O Kozinův pohár

1. 10. 2022 - Svod dorostu chodských psů

PLZEŇSKÝ KRAJ
nejen místo pro život

www.kpchp.org

Jeden krok vpřed, dva kroky vzad..... cesta do pekel

Není to tak dlouho, co jsem se dívala na přehled plemenů na našich webových stránkách a přímo jsem se zhrozila. Lekla jsem se počtu štěňat po jednotlivých plemeních. A co více, zaskočil mě mladý pes, který za 15 měsíců působení v chovu už má 84 potomků! Takže se narodilo 84 psů a fen – polobratrů a polosester, jejichž vzájemná příbuznost bude v budoucnosti komplikovat použití v chovu. Přes 70 potomků má dalších pět psů, to všechno jsou další polobratři a polosestry.

Kam jsme se to dostali? Proč neustále chovatelé vybírají na krytí stejné psy? Místo, abychom kráčeli v našem chovu kupředu, vracíme se zpět do doby, kdy bylo kvalitních chovných psů daleko méně.

V roce 2021 zplodilo 53 psů 662 štěňat, pouhých 5 psů zplodilo třetinu z nich! Ptám se, kde jsou ti ostatní chovní psi? Celkem přes 150 dalších chovných psů nedostalo ještě NIKDY svoji šanci, nemají ŽÁDNÉ své potomky. A čas běží....

Začínám se v našem chovu obávat efektu populárního plemeníka – viz článek:

www.ebellini.cz/efekt-popularního-plemeníka

Chovní psi, někteří z nich jsou bratry úspěšných krycích psů, právě doplatili na úspěšnost svých sourozenců, a to je velká škoda. Nemohli zatím v chovu prokázat svoje kvality. Přitom genový základ je velmi podobný (nikdy stejný, každý má svůj unikátní DNA kód), možná by předávali i lepší vzhledové a povahové vlastnosti svým potomkům. Ale bohužel, nedostali příležitost.

I majitelé matadorů (protože je v chovu už máme) by měli myslet na budoucnost plemene a sami se rozhodnout, jestli budou kryt každou fenu, která se jim nabídne, nebo ne, zvláště když má pes už dost potomků a někteří dokonce působí i v chovu. Ideálně vidím roční odchov potomků po jednom psovi maximálně na pět vrhů a více využít potomky těchto matadorů.

V posledních letech zavedl KPCHP pravidlo ohledně degenerativní myelopatie. Chovatelé mohou spojovat jen otestovaného negativního jedince s jedincem netestovaným, přenašečem nebo pozitivním zvířetem. To je v pořádku a v chovu velký krok vpřed. A tady bych chtěla oslovit majitele a chovatele negativních fen.

Já vím, že je fajn, když jsou všechna štěňata po negativních rodičích. Člověk nemusí řešit

testování u nových majitelů, pokud chtějí do chovu. Ale tady může být v budoucnu problém – sami sobě omezujeme diverzitu (pestrost, rozmanitost) chovných jedinců. JEDINÝ, KDO MŮŽE DÁT ŠANCI PSŮM PŘENAŠEČŮM, POZITIVNÍM A NETESTOVANÝM JE PRÁVĚ NEGATIVNÍ FENA. Stačilo by použít přenašeče v polovině vrhů po negativní feně – i to je velmi dobrý přístup. Zároveň je škoda, že řada chovatelů mladé feny stále raději netestuje a využívá jen negativní psy. Tímto způsobem automaticky vyřazujeme přenašeče a starší netestované psy z chovu, a to je opravdu velká škoda.

V loňském roce byla jedna třetina vrhů po netestovaných fenách, druhá po přenašečkách a ta poslední po čistých fenách. U netestovaných fen se jednalo většinou o zvířata kolem pátého roku, která budou velmi pravděpodobně ještě pokračovat v chovu. Není vám – majitelům netestovaných fen – líto, že nemůžete použít některé zajímavé psy pro svoji fenu? Mě by to líto bylo, nechat se omezovat kvůli jednomu genetickému testu v hodnotě 1.500 Kč.

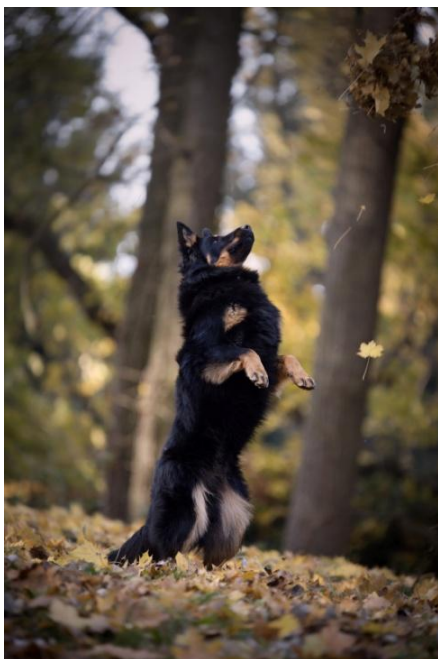
Chtěla bych, aby se i majitelé chovných psů zamysleli nad možností otestovat své psy na DM. I ty, kteří mají jistotu negativního výsledku po rodičích. Pro nás, majitele přenašeček, je

nemožné netestovaného psa použít. **Netestovaný pes se v chovu počítá jako přenašeč, takže nesmí dojít ke spojení netestované feny nebo přenašečky.** Myslím si, že otestování na DM by mělo být automatické, tak jako RTG DKK, ale nepřikláním se k názoru udělat ho povinný. Pořád věřím ve zdravý rozum chovatelů a majitelů chovných psů.

Bargus Huribana

Pokud bude váš pes otestovaný a negativní, je vhodným partnerem jak pro fenu přenašečku, netestovanou i čistou. Jestli patří mezi přenašeče, jeho situace se nezmění. Testujte, prosím, nesnižujte šanci svého psa působit v chovu.

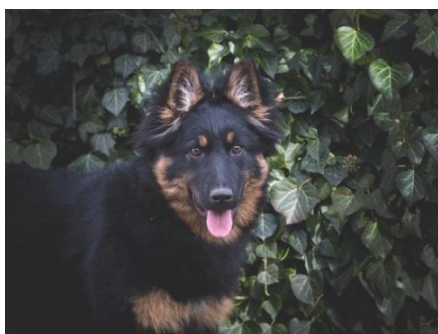

Mišpulín ze Zevlova dvora

A to ani nemluví o psech, kteří mají DKK druhého stupně. Také se velmi málo používají

v chovu, a to je opět škoda. V posledních letech se stav DKK u našeho plemene hodně zlepšil. Vycházím z klubové statistiky, takže si může každý výsledek dohledat. To, že má pes výsledek druhého stupně, ještě neznamená, že po něm nemohou být štěňata s nulovou DKK. Občas se i po předcích s vynikajícími kyčlemi může objevit potomek se stupněm DKK tři nebo čtyři. Genetika si s námi pohrává směrem, který nepotřebujeme. Za loňský rok došlo jen ke třem spojení feny a psa s DKK 2. Ve dvou případech to byli známí plemenici, kteří mají již několik desítek štěňat a končila jim chovnost a v jednom případě dostal šanci pes, který ještě potomky neměl. To je strašně málo.

Nerada bych, aby chov vypadal tak, že by přenašeč DM s DKK 2/2 neměl šanci na své potomky. Zbavili bychom se zajímavých genů, které potřebujeme, protože všichni máme stejné zakladatele, a možná i ztratili další zájemce o zbonitování psů. Ještě pořád se najde pár chovatelů, kteří se snaží využívat nové psy a dávat jim šanci. Takových je ale potřeba více.

History Maya Černá luna

Zkusme se podívat na chov chodských psů trochu z větší perspektivy. Snažme se nekomplikovat si budoucí chov chybami, které u jiných plemen ukázaly, že cesta selekce jedinců, přílišné využívání matadorů (oblíbených plemenů) a jakékoliv omezování genetické pestrosti je nenávratnou cestou do pekel.

Pokud nebudeme využívat chovné psy s rozvahou a pokud si i majitelé chovných psů neuvědomí, že i oni rozhodují o budoucnosti chovu, může nastat situace, že si nevědomky zaneseme do chovu nějakou skrytou vadu nebo nemoc a budeme pak těžko hledat nepřibuzné jedince. Některé chovatelské kluby to řeší omezením počtu krytí psů. Fena je omezena jedním vrhem za rok, pes u nás zatím omezení nemá.

*** o pozitivních fenách se v článku hovoří jako o přenašečkách, platí pro ně stejná pravidla v chovu

<http://www.ebellini.cz/tri-klicove-strategie>

Alena Nápravová, CHS z Konické skály

Nešťastné dědictví populárního plemenika

Největším neštěstím u efektu populárního plemenika je fakt, že negativní genetický dopad jeho popularity se projeví až v době, kdy už je v populaci velmi rozšířený a plemeno má nepřehlédnutelné potíže. Velký počet vrozených defektů, specifických pro určitá plemena a zapříčiněných jedním recesivním genem, ukazuje rozsah problému. Dnes je to 175 známých mutací. Pochopitelně, mnoho plemen trpí celou řadou takových recesivních defektů.

Samozřejmě, populární plemenici nešíří pouze recesivní mutace. Jakýkoliv genetický defekt se může rychle rozšířit, zvláště pak tam, kde neexistuje žádná evidence defektů a onemocnění a chovatelé nejsou ochotni naprosto transparentně informovat o problémech, se kterými se setkali.

Například u anglických špringršpanělů se objevila nepřijatelná agresivita, zřejmě dědičná. Stopa vede k jednomu populárnímu plemeníkovi z přední chovatelské stanice. Dvacet pět procent bernských salašnických psů umírá ve věku do 8 let na histiocytární sarkomy, což je zhoubné rakovinové bujení, zřejmě pocházející od jediného švýcarského plemenika. Jeden jeho plodný vnuk pak tyto smrtící geny rozšířil široko daleko v genofondu celé americké populace plemene. Mnoho dobrmanů umírá v raném věku na náhlé srdeční selhání způsobené dilatační kardiomyopatií. Kolem roku 1950 tři ze 7 nejpopulárnějších plemenů uhynuli na selhání srdce. U malých kníračů se setkáváme s velkou náchylností k vážné a často smrtelné infekci *Mycobacteria avium*, kterou lze sledovat opět k populárnímu plemeníkovi z poloviny 80. let. Dnes se s ní setkáváme u kníračů po celém světě. Takto bychom mohli pokračovat....

Leroy (2011) označil Syndrom populárního plemenika za nejdůležitější faktor, zodpovědný za šíření genetických defektů v chovu čistokrevných psů. **Toto tvrzení uznala i FCI a vydala doporučení chovatelům: žádný pes by neměl za svůj život zplodit více potomků, než odpovídá 5 % všech štěňat registrovaných za období pěti let.** Některé národní chovatelské organizace již vzaly toto omezení za své, např. Finsko. Bez spolupráce mezi chovatelskými organizacemi a při absenci centrální registrace a kontroly dodržování tohoto omezení však lze těžko očekávat velký efekt a změnu současných chovatelských praktik.

Carol Beuchat, PhD
Institute of Canine Biology
University of California Berkeley

překlad Mgr. Petra Otevřelová

Úryvek z článku zveřejněného na

www.ebellini.cz/efekt-popularniho-plemenika

Veselé závody v Poličce

Byl poslední srpnový víkend a my jsme se vydali na naši první chodskou vícedenní akci. Hned při příjezdu nás přivítali organizátoři a všichni ostatní, kteří již byli na místě. Naši Semi (Gomeisa Věčná legenda) jsme vypustili mezi ostatní, aby se i ona mohla přivítat se psy. Když jsme se rozkoukali a zabydleli, uslyšela jsem volání na večeri, které mě vrátilo ve vzpomínkách na táborové období, kdy jsme dostávali jídlo u okénka a všichni spokojeně jedli. Musím podotknout, že jídlo bylo opravdu dobré i vhodné pro naše malé děti, kterým také moc chutnalo. Po večeri jsme byli rozděleni do skupin, ve kterých jsme soutěžili po celý víkend, a čekala nás první hra – převyprávění pohádek. Každá skupina měla svou pohádku, která se převypravovala mezi třemi členy týmu. Musím říci, že jsme se pořádně zasmáli, jelikož výsledná pohádka byla jiná než původní, ale zachovali jsme pointu ☺. Poté následovala volná zábava.

V sobotu ráno po snídani jsme soutěžili každý za sebe, a to o nejlepší vystavení psa.

Na co jsme se ale těšili nejvíc, byla odpolední vycházka s hledáním indicií a hádáním významných chodských psů. Hledání indicií nám dalo někdy pořádně zabrat, neboť byly pořádně schované, ale obrázky chodských psů nám děti vždy hned zahlásily. Pořád jsem unešená z toho, že jsou tyto psi téměř vždy na volno a nemají tendenci utéct pryč či se mezi sebou rvát. Než se vrátily ostatní skupiny, požádali jsme pořadatele, jestli by nám nemohli pro děti udělat nějakou večeri dřív a Gabča nám ji hned ochotně s pomocníky udělala. Děti byly spokojené, že se mohou najíst a že jim to hrozně chutná, a já, že jsou tam tak skvělí lidé.

Když přišla i poslední skupina, odevzdali jsme vyplněný list se jmény psů, které jsme poznávali cestou, a pustili se do luštění nalezených indicií. Od pořadatelů jsme dostali předkreslenou tabulku křížovky, do které jsme vkládali písmenka z indicií. Vyluštili jsme tak názvy

chovatelských stanic a jejich majitelů. Následně jsme ve skupinách dostali na papírech obrázky a podle nich jsme museli poznat chovatelskou stanici a majitele. I když byly obrázky pěkně namalované, dost jsme se u toho zapotili ☺.

Po večeri a usnutí dětí, přišla na řadu hra s názvem AZ kvíz o zvířatech a chodských psech. Dost jsme se bavili, ale i poučili, jelikož otázky byly zvoleny opravdu dobře. Ve vzduchu byla cítit zdravá soutěživost a skvělá nálada.

Probouzíme se do posledního dne a mě začíná být líto, že už to bude končit. Po snídani jsme se účastnili jako jednotlivci agility. Vzhledem k tomu, že se tomuto sportu nevěnujeme, tak nám to moc nešlo, ale byla jsem ráda, že si to můžeme alespoň vyzkoušet a podívat se na ty, kterým to šlo krásně. Po obědě proběhlo vyhlášení jednotlivců i skupin a musím říci, že i když naše skupina nevyhrála, tak jsme dostali pěkné dárky včetně dětí, takže maximální spokojenost.

Užili jsme si krásný víkend plný zábavy, soutěží, pohodových lidí i psů. Jen nás trochu mrzí, že tam nebylo více lidí s malými dětmi, aby si ty naše měly s kým hrát, takže doufáme, že příště někdo z vás, co máte malé děti, přijede ☺. Za nás opravdu vydařená akce a moc děkujeme pořadatelům Lence Kovářové, Gábíně Říhové i všem ostatním, co se na organizaci podíleli, a na příště se moc těšíme.

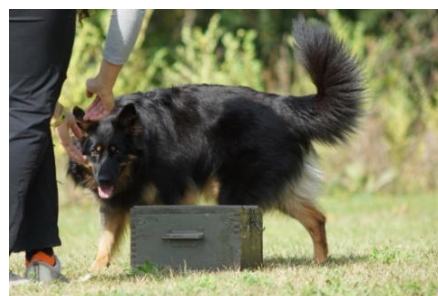
Klára Hladovcová a Gomeisa Věčná legenda

Mistryně ČR v noseworku

Nosework je kynologický sport, který vychází z praxe, kde psovod se psem hledá v určitém prostředí specifický pach (např. drogy, výbušniny, člověka). Na rozdíl od profesionálních týmů policie či záchranářů se v noseworku hledají pachy civilních látek – pomeranče a skořice.

Ve dnech 25.–26. září 2021 se v Miletíně a okolí konalo Mistrovství České republiky v tomto fascinujícím kynologickém sportu. Kvalifikační podmínky pro účast, které byly letos ztíženy, splnilo a poté se i přihlásilo pouze sedm týmů. Podmínkou pro účast bylo mít složené všechny zkoušky 1. stupně a tři zkoušky stupně vyššího (2. a 3.). My jsme s Daiqi měly potřebné zkoušky složené, a tak jsme se mohly těšit na velkou noseworkovou jízdu.

Během dvou dnů na nás čekalo šest různých terénů, které měly prověřit komplexní dovednosti v noseworku. Ve všech terénech se mohlo nacházet 0–6 vzorků skořice a pomeranče, jejichž počet nebyl závodníkům znám, a všude byla kromě nich ukrytá i negativa, jako např. lidské či psí jídlo, hračky nebo různé předměty s lidským pachem. Pokud by pes označil a psovod nahlásil jako nález cokoliv jiného než vzorek, byly by ostatní nálezy v daném terénu anulovány a práce ukončena. Na každé hledání byl zároveň časový limit. O vítězství rozhodoval počet nalezených vzorků ve všech terénech. V případě shodného počtu bodů byl rozhodující celkový čas hledání.

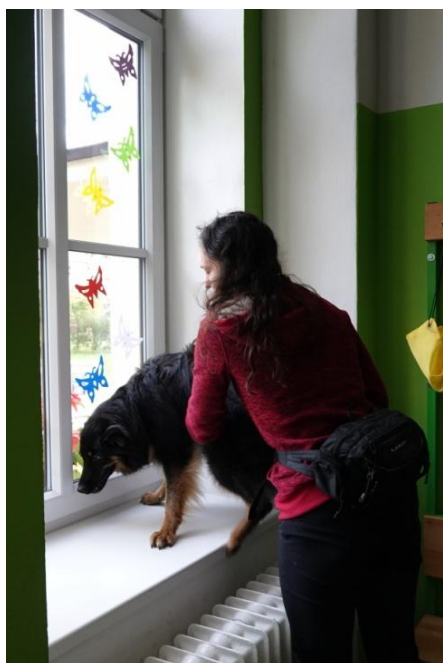
V sobotu jsme s Daiqi hledaly v malém a velkém přírodním terénu a ve vodě.

Malý přírodní terén spočívá v tom, že pes hledá vzorky, které jsou ukryté až 5 cm pod zemí. Nesmí nijak hrabat a dobývat se pod zem. Práce v tomto terénu je pro psa náročná, protože se drží na malém prostoru, který musí prohledávat naprosto detailně a reagovat na velmi malé množství pachu, které se ze země uvolňuje. Detailní práce je Daiqiinou silnou stránkou, a tak pro nás rozehřívací kolo dopadlo dobře se třemi nálezy.

Poté následoval přesun k potoku, kde nás čekalo hledání ve vodě. Vzorky mohly být ukryty až 5 cm pod hladinou. Hledání v tekoucí vodě je obtížné z toho důvodu, že pach z ponořeného vzorku může být zanesen daleko po proudu, kde mohou vznikat sekundární pachová ložiska, a pro psa je těžké dohledat správné místo úkrytu. Vyslala jsem Daiqi a nechala ji pracovat samostatně, protože u vodních terénů potřebuje hlavně klid, aby mohla v klidu sama vyhodnotit, kde jsou schovaná negativa a kde vzorky, a aby měla možnost dohledat správná místa úkrytů. Zadařilo se, a my jsme se mohly jít připravit na poslední sobotní terén se dvěma nálezy.

Den jsme zakončily hledáním ve velkém přírodním terénu. Dojely jsme k lesu a zrovna se vyjasnilo, vysvitlo slunce a udělalo se vedro. Počasí nám z tohoto hlediska moc nepřálo. Za úkol jsme měly prohledat opravdu velké území, mnohem větší, než na které jsme byly zvyklé ze zkoušek. Dokud měla Daiqi síly, stihly jsme naštesti najít tři vzorky. Poté jsem práci raději ukončila, protože bylo vidět, že z horka začínala být vyčerpaná a ještě nás čekal druhý den.

Neštěle začala „domovní“ prohlídkou šatny a tříd školy. Nejprve jsme prohledávaly šatnu, kde jsme nic nenašly, a tak jsem po sedmi minutách práci ukončila. Na konci jsem se dozvěděla, že byla v šatně ukryta skutečně pouze negativa a žádný vzorek. A tak Daiqi zůstala spousta sil do dalšího terénu, jímž byla školní třída. V tomto jejím nejoblíbenějším typu terénu jsme pak našly všechny čtyři vzorky, které tam byly ukryty.

Na závěr jsme hledaly v řadách předmětů (květináče, batohy, komínky, knihy), které jsme zakončily třemi nálezy.

Nejtěžší na celém mistrovství bylo odhadnout síly psa a dostatečně je šetřit tak, aby byl schopen se soustředit po celou dobu. Důležité bylo zachovat chladnou hlavu a nemyslet na to, že se jedná o závod, ale spíše o představení práce psůvoda se psem. Měla jsem za cíl neodjíždět s tím, že je Daiqi vyřízená a demotivovaná

z úmorného hledání. Cílem naší účasti bylo si to užít a odjíždět s dobrým pocitem. Myslím, že se to podařilo na sto procent a kromě úžasného zážitku jsme si odvezly i spoustu cenných zkušeností, byl to pro nás jeden velký trénink a završení toho, co jsme až doposud trénovaly. Byla jsem nadšená z toho, jak se Daiqi těšila na každé hledání, a byla tam pro mě tou nejlepší parťáčkou a oporou, které jsem mohla naprosto důvěřovat. Myslím, že Daiqi si, stejně jako já, užívala toho, že jsme celý víkend jen spolu a zdoláváme spoustu překážek jako tým.

Ani jsem nemyslela na to, jak se umístíme. Byly to náročné dva dny a byla jsem hlavně ráda, že jsme zvládly projít všemi terény bez větší chyby. Po vyhlášení výsledků mi ještě dlouho nedocházelo, že jsme vyhrály, a ještě k tomu jsme obdržely dvě ze čtyř cen rozhodčích za nejlepší práci v terénech směru Urban a Discrimination.

Mistrovství ČR v noseworku 2021 bylo pro nás opravdovým zážitkem.

Velký dík patří organizátorům za bezvadně naplánovanou akci, všem pomocníkům, spoluteréníkům za příjemnou atmosféru, rozhodčím za profesionální přístup a sponzorům, díky nimž jsme všichni obdrželi úžasné ceny. :

Na noseworku se mi líbí, že se dá trénovat kdekoli a kdykoli: doma, na dovolené, při procházce, na návštěvě a pokaždé se dá vymyslet něco nového. Velmi mě baví spolupráce a komunikace se psem při tomto kynologickém sportu. Fascinují mě čichové schopnosti psa, a co všechno dokáže.

Noseworku se s Daiqi věnujeme, protože nás obě velmi baví. Každé hledání zlepšuje náš vztah a přináší nám společnou radost. Je to okamžik, kdy se na chvíli svět kolem zastaví, a máme čas jen pro sebe. Naším cílem je stále posouvat své hranice a užít si to.

Jolana Trojáčková a Daiqi Černá luna

Xanto z Dašického zátíší

Pojížeřím za Sluncem 2021

Když jsme si před téměř čtyřmi lety jeli po Arču, vůbec jsme nečekali, kolik nových akcí a sportů spojených se psy se nám naskytne. Pořád zkoušíme, co nás baví a pomalíčku odškrtačujeme aktivity z pomyslného seznamu. Když se nám tedy naskytla příležitost vyzkoušet si dogtrekking, nadšeně jsme se s mamkou dohodly, že vyrazíme.

Nejprve jsme se nemohly rozhodnout, kterou trasu si zvolit. Na výběr byly čtyři kategorie – kočárková, krátká, střední a dlouhá. Nejprve jsme se holedbaly, že střední trasu musíme zvládnout jako nic. Pak jsme si ale včas uvědomily, že se trek koná vlastně v horách, svůj původní úmysl jsme rychle přehodnotily a přihlásily se na krátkou (zaplatpánbůh).

Ráno 9. listopadu v den treku se k Arče, mně a mamce přidal ještě brácha. Tak jsme utvořili tým snů ve složení: Finwe Ari Voronda Nildo (jediný fit člen výpravy), Irena (ofiko závodník + řidič), Bára (věčně nespokojený a hladový doprovod) a Kuba (maponoš).

ilustrační foto z ročníku 2021

Začínalo se v libereckém kempu, kde se před startem konal brífink. Tam nám pořadatelka popsala celou trasu a dala nám spoustu užitečných tipů. Škoda, že jsem dávala pozor jenom já. ☺ A pak už se startovalo. Nahlásili jsme se na startu a hnedka první krok vedl špatným směrem. Paní nás poslala opačným, již správným směrem a beztak jsme se dokázali ztratit hnedka v tom kempu, čímž došlo ke ztrátě několika cenných minut. Potupně jsme se vyplížili tak, aby nás nikdo neviděl. Protože můj orientační smysl stojí za starou belu, vrazila jsem mapku (a tím pádem i zodpovědnost) bratrovi. Je pravda, že pak už jsme nebloudili. Počasí se ten den opravdu vyvedlo. Zrána bylo sice chladno, ale zároveň krásně hrálo sluníčko.

Prostředí také nezklamalo, procházeli jsme nádhernými lesy a loukami okolo pasoucích se krav. Ty se velice zalíbily Arče, ještě je nikdy takhle zblízka nepotkala. Plazili jsme do kopců, jen abychom mohli zase brzdit dolů. U vodní

nádrže Fojtka jsme půlku oběda naházeli obr kaprům a zbytek jsme se posilnili. O kousek dál u druhého checkpointu byl připravený boxík s občerstvením, kde na nás lákavě pomrkávalo pivo. To ale zůstalo nedotčené, protože kdo by pak ty nohy z olava táhnul. Vděčně jsme sáhli po energii sbalené na cesty (po tatrance) a všichni jsme statečně řapali dál, až jsme došli k Dračímu vrchu.

ilustrační foto z ročníku 2021

Ten byl jedinečný. Dal nám zabrat nejen fyzicky (máminým astmatickým plicím dvojnásob), ale i psychicky. Po tomto výšlapu jsem měla celého treku už plné zuby a zvažovala jsem zlomení nohy, aby mě mohl vyzvednout záchranářský vrtulník. Nakonec jsem ale vyšplhala až na vyhlídku, která byla dechberoucí. Naštěstí zbytek trasy už vedl víceméně z kopce. Když jsme z divočiny sešli do vsi, zrovna se k zastávce blížil autobus, který byl tak lákavý... Protože jsme ale poctiví, šli jsme dál po svých. Na konci trasy se šlo přes vojenský areál, kde jsem s bratrem sbírala patrony a Arča vymetla každou louži. Do kempu jsme nakonec došli s časem 5 hodin a 40 minut. Byli jsme druzí od konce a odvezli jsme si nádhernou dřevěnou medaili, dary od KPCHP a hlavně nezapomenutelný zážitek, za který bych ráda poděkovala všem organizátorům. Přes patálie a chvilkové slabosti jsem si celý den velmi užila a už se těším na příští rok. Třeba do té doby natrénujeme na střední trasu ☺.

Barbora Tylová a Finwe Ari Vorondo Nildo

Mistrovství ČR v canicrossu

Dne 28. 10. 2021 se v Lomené aleji v Brandýse nad Labem konal tzv. Jöringový trhák, závod pod záštitou Nučické smečky, v jehož průběhu se utkala různorodá plemena v kategorii bikejöring (jízda se psem u kola), scooterjöring (jízda se psem u koloběžky) a canicross (běh se psem). Součástí byly i speciální závody pro vybraná plemena (mistrovství České republiky vybraných plemen), z nichž jedno bylo i chodský pes.

S hlavní pořadatelkou, Alenkou Zbožínkovou, mám tu čest se osobně znát, stejně jako s úžasnou spolupořadatelkou za tým chodských psů – Luckou Schönovou. Věděla jsem tedy na 100 %, že na této události nesmím chybět. Canicrossu se věnuji s přestávkami cca tři roky a svého chodáka, Bruce Na Skalském kopci, jsem si pořizovala již s myšlenkou, že bychom se jednou mohli canicrossu věnovat, což se mi v podstatě splnilo, byť s menšími zádrhly, o kterých se zmíním později. ☺

Závodníkům s chodskými psy se nesešlo mnoho, ale o to více nás bylo slyšet. Myslím, že zde nebylo stmelnější a soudržnější skupiny, než té naší, chodské. Brzy jsme vytvořili hlouček, který nešlo přehlédnout, natož přeslechnout. ☺ Opět se potvrdilo, že lidé od chodáků jsou prostě skvělí a dokážou na každém místě vytvořit úžasnou atmosféru.

Táňa Rohlíková a Dareus Rex Fidelis et Fortis

V kategorii bikejöringu jsme bohužel měli jen dvě želízka v ohni, a to Lucku Schönovou a Robinu Pilaře, o to větší jim patří díky, že ukázali, že i v této disciplíně má Chodský pes své místo. Lucka o kousek vyhrála.

V kategorii canicrossu se nás již konečně sešlo více, šest dospěláků (z toho jeden statečný muž) a dvě juniorky, které závodily ve své vlastní kategorii. Na samotném startu jsem měla pocit, že zde nevládne žádná rivalita, spíše radost, že jsme se sešli na této skvělé akci a myslím, že zástupci ostatních plemen nám jen tiše záviděli naší přátelskou atmosféru a podporu od našich nejbližších.

Závod zahájil, jako jediný muž, Tomáš Langr s Bartem Pod Všerubskou skálou a musím říct, že jeho start byl tak rychlý, že jsem ho ani nezaznamenala. ☺ Z žen jako první startovala Martina Hejčová se psem Czech Captain Amans Kynos, která byla jasnou favoritkou, neb jsou již canicrossoví mazáci a svým perfektním startem to jen dokázali. Bohužel my s Bruce startovali hned za ní, což byl kámen úrazu, neb Martina nasadila takové tempo, že když nás po dvacetisekundovém rozestupu odstartovali, nezbyla po ní již ani ona pověstná žiznivá čára, tudíž Bruce neměl pražádnou motivaci hnát se dopředu a jeho jediným cílem bylo olíznout fotografku na trati.

Karolína Listopadová, Bruce Na Skalském kopci

Při představě následujících 4 km se psem, který místo aby táhl, spokojeně běží vedle mě, se mi dělalo mdlo. Ale držím se hesla, že nic se nemá vzdávat a svou naději jsem upnula k Táně Rohlíkové s Dareus Rexem Fidelis et Fortis, kteří startovali za námi, a já věděla, že v okamžiku, kdy nás předběhnou, se Bruceovi rozsvítí a zjistí, že jsme na závodech a ne na focení do katalogu. S touhle myšlenkou jsem zatnula zuby, běžela, co nejvíc jsem to uměla, a modlila se, ať už mě Táňa konečně předběhne. Mým jediným štěstím bylo, že se nám podařilo na trase dohnat dva ridgebacky, což Bruce vybičovalo k tomu je předběhnout a aspoň na pár metrů mi pomohl. A pak se to konečně podařilo – cca po kilometru bůh vyslyšel mé přání a Táňa mě ladně a s noblesou předběhla. Asi jsem měla v tu chvíli cítit vztek, ale já jen cítila, jak mi padá pověstný kámen ze srdce. Bruce totiž v tu chvíli zareagoval přesně tak, jak jsem očekávala, a konečně pochopil, že je na závodě. Bruce zabral, a když chce, dokáže divy. Táňu jsme samozřejmě nedoháněli, v to jsem ani nedoufala, ale doběhli jsme do cíle s obstojným časem a hlavně pocitem, že se to nakonec podařilo.

V cíli mě čekala má nevlastní dcera s otázkou, zda půjde Bruce „do salámu“, či zda si ho nechám, čímž bezesporu reagovala na náš „raketový“ start ☺. Odvětila jsem, že to s ním ještě zkusím, a když jsem se později dověděla, že náš chabý výkon stačil na třetí místo v ženské kategorii, vše bylo rázem zapomenuto ☺. V tak krásný výsledek jsem ani nedoufala. Zasloužené první místo obsadila Martina Hejčová, druhá byla Táňa Rohlíková, třetí má maličkost, čtvrtá Jitka Uhrová s Charmandem od Brány Ráje a pátá Alžběta Černeková s Ardarelem Český Rubín. Tomáš Langr skončil „překvapivě“ na prvním místě mezi muži a celkově na krásném třetím.

Alžběta Čermeková a Ardarel Český rubín

O pořádné vzrušení se však postaraly až naše dvě juniorky, Jarmilka Schwarzová s Nuggetou Gery Jane a Natálka Kratochvílová s Haleth Failou Voronda Nildo, které se nějakým nedopatřením ztratily na trati a pořadatelkám a hlavně svým maminkám připravily pár chvilku strachu, kdy opravdu nikdo netušil, kde se děvčata nacházejí. Naštěstí vše dobře dopadlo a obě se nezávisle na sobě našla a stanula tak rovněž na stupních vítězů, Jarmilka jako první v závěsu s Natálkou.

Jitka Uhrová a Charmando od Brány Ráje

Co dodat závěrem? Byl to skvělý den, plný přátelské atmosféry, sportu, skvělých výkonů a nezbývá než přát si, aby se letos v říjnu sešlo v Brandýse aspoň jednou tolik chodčáků a všem jsme společně ukázali, jak skvělá parta jsme. **Tak zapsat do diářů – 28. 10. 2022 MČR chodských psů v Brandýse** – já a Bruce tam určitě budeme!!

Karolína Listopadová

Sport, který chodčáky baví!

Rádi bychom se s Vámi podělili o zážitek z našeho prvního sportovního dne s úžasnou partou šikovných a nadšených chodčáků.

Dog Puller, pro některé spíše fialové kolečko. Od malička je to pro naši Eywu jedna z nejoblíbenějších hraček a pro nás jako páníčky jedna z nejlepších motivačních a výcvikových pomůcek. Slouží nám jako „odměna“ za provedené cvičení, jako pomocník při rozpohybování chlupáče i jako přetahovadlo. Nedávno jsme ale zjistili, že je to mnohem víc, a to oficiální psí sport. Je poměrně nový, vznikl v roce 2012 na Ukrajině a v roce 2018 pak proběhlo první mistrovství světa v pulleru, které se konalo v České republice. Soutěží se na závodním poli předepsaných velikostí ve dvou disciplínách:

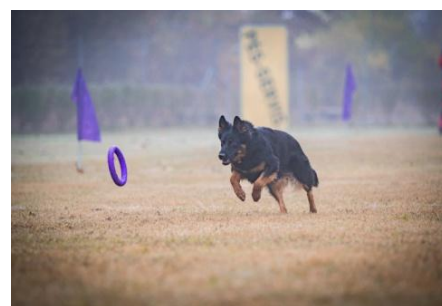
1) running – střídavé běhání psa pro puller na obě strany hřiště a jeho chycení v catching zóně s přinesením zpět. Disciplína trvá 90 vteřin a používají se střídavě dva pullery.

2) jumping – střídavé skákání z kruhu na kruh se zákusem do kolečka ve výskoku. Disciplína trvá 90 vteřin a opět se používají oba puller kruhy.

Díky informacím na facebookové skupině Chodský pes v ČR jsme měli možnost jako úplní nováčci zúčastnit se našich prvních Dog pullerových závodů. Způsob a pravidla závodu jsme nastudovali laicky z videí a článků na internetu a prostě to šli pro zábavu zkusit.

Závody s názvem Mistrovství ČR ovčáků v Dog Pulleru se konaly 28. října 2021 v ZKO Kozly-Tišice. Startovalo se v kategoriích belgický ovčák, německý ovčák, australský ovčák, chodský pes, ovčáci (dle FCI I.), štěňátka. Chodský pes měl tedy svou kategorii, ale i své čtyřčlenné zastoupení v kategorii štěňátek. Mezi štěňátky bojovala Jana s Azulou Forrival a krásné 3. místo z 10 štěňátek si vybojovala Monika s Alániussem Kapiro. V kategorii chodského psa pak soutěžilo celkem šest závodníků – Kristina s Graniou a Aireen, Jirka s Eywou, Jan s Gábi, Marie s Kopretinou a Daniela

s Finya Miou. Naše Eywa Rosa White s pánečkem si k našemu překvapení vybojovala 3. místo. Měli jsme obrovskou radost, protože konkurence byla veliká. Všichni pánečci se svými partáky byli úžasní a závody si užívali stejně jako my. Gratulujeme Kristině s Graniou k 2. místu a s Aireen k 1. místu naší chodské skupiny!!

Závěrem bychom chtěli říct, že jsme velmi rádi za možnost dostat se na takovéto závody. Bylo to super strávené dopoledne. Užili jsme si to my i naše chodská partačka. Vám všem ostatním můžeme závody v Dog Pulleru jedinečně doporučit. Pokud váš čtyřnohý miláček zbožňuje aportování fialového kolečka, nebojte se a vyrazte.

Více informací na: <https://www.dogpuller.cz/>

Lucka a Jirka Koutní s Eywou Rosa White

Výsledky závodů Dog Puller

Chodský pes

1. Kristina Gaschlerová
Aireen Clarke Black Velvet Grania
2. Kristina Gaschlerová Grania Western Star
3. Jiří Koutný Eywa Rosa White
4. Daniela Havlíková
Finya Miya Voronda Nildo
5. Jan Procházka Gábi z Vrchu slávy
6. Marie Traušeová Kopretina od Brány Ráje

Štěňata všech plemen

3. Monika Baslová Alánus Kapiro
4. Jana Kandusová Azula Forrival Organa

Ve stopách Levou zadní

Všichni asi známe Marušku Traušeovou a její super skvělé sranda závody „Levou zadní“, které ona a její rodina pro chodáčky a jejich páníčky pěkných pár let nezištně pořádala. Při pořádání 10. ročníku se však rozhodli, že všechno krásné jednou končí a že by pro změnu jednou taky chtěli být účastníky (závodníky).

A tak nás na svém posledním ročníku požádali, zda bychom nechtěly být pokračovatelkami, a takto vznikl nový pořadatelský tým a nové závody nazvané „Ve stopách Levou zadní“. V novém týmu je Zdeňka Koubíková, Verunka Jedlinská, Kateřina Mohapelová, Marcela Karenová, já a moje maminka Lenka Šmejkalová, a pro úspěšný průběh závodu některé z nás zapojily i další členy našich rodin a na místě nám s jednou soutěží pomohla Lenka Svobodová. S děvčaty jsme to vzaly pevně do rukou, a i přes obtíže s covidem se nakonec první ročník závodu konal v sobotu 30. října 2021 se 30 soutěžními týmy.

Na našem závodě šlo stejně jako v letech minulých především o zábavu, což se podle mě Zdeničce s Verunkou při vymýšlení soutěží povedlo na jedničku. Závod se konal již tradičně v ZKO Pyšely, průběžně přijíždějící závodníci po přejímce zašli do klubovny a doplnili rautový stůl

o dovezené dobroty. Čekal nás den plný náročných výkonů, takže během něj nějaká ta bašta a teplé nápoje připravené Katkou všem přišly vhod. Lidé si povídali, pejsci se probíhali, a když dorazili všichni účastníci, mohlo se začít!

Zahajovací soutěží, kterou absolvovali všichni společně, byl „Dogdancing“, kdy každý závodník musel z připravených propriet vystrojit sebe i svého čtyřnohého parťáka do co nejlepšího převleku. Poté Verunka pouštěla nejslavnější songy posledních let, na které soutěžící se svým pejskem tancovali po dobu jedné minuty. Nevěřili byste, jak je jedna minuta dlouhá, když máte bez přípravy improvizovat. Diváci povzbuzovali soutěžící mohutným potleskem a nutno podotknout, že nasazení a výkony byly natolik skvělé, že za tuto soutěž měli všichni účastníci plný počet bodů.

Po dotancování se závodníci rozešli na některé z pěti stanovišť, z nichž čtyři byly určeny pro týmy složené z psůvoda a jeho psa, a jedno stanoviště Kvíz a malování bylo určeno jen pro lidi. Na stanovištích s názvy Trefa aneb Házečka, Šikulka, Fouká a Přivolání se skrývaly soutěže, v nichž týmy využily termofólie, šišky, míčky, pullery, slalom, kuželky, kroužky, lopatku, koště, překážky, rybářský prut, lžičky, rukavice, lyžařské brýle a mnohé další předměty.

Každá soutěž měla svá pravidla, při jejichž plnění byla samozřejmě nejdůležitější spoluprá-

ce psa a člověka, jejich nasazení, přesnost, bojovnost a mnohdy i rychlost. Musím říct, že závodníci si vzhledem ke spleti náročných úkolů vedli vážně dobře, za podpory fandících diváků se všichni snažili ze všech sil o co nejlepší výsledek a případné nezdary brali s humorem.

Poté, když všichni dozavodili, občerstvili se a byly sečteny body, nastal čas na vyhlášení a předání cen. První místo vyhrála Daniela Havlíková a Finya Miya Voronda Nildo, druhé místo obsadila Marie Traušeová a Kopretina od Brány Ráje a na třetím místě se umístila Klára Hladovcová a Gomeisa Věčná Legenda.

Každý soutěžící dostal památeční kokardu, poukaz na genetické testy, plyšáka a tašku s dalšími odměnami podle svého umístění, přičemž nejmladší a nejstarší dvou- i čtyřnozí účastníci dostali ještě i odměny za účast navíc. Výherkyním ještě jednou moc gratuluji, ačkoli zde nebylo poražených, protože i na posledních místech závodníci dostali pěkné ceny a navíc si všichni odnesli plno hezkých zážitků z krásně prožitého dne.

Chtěla bych moc poděkovat našim skvělým sponzorům, kteří přispěli odměnami pro všechny závodníky, jimiž jsou: genetická laboratoř Genomia, nakladatelství Plot, výrobce krmiv Vitakraft, terapeutická společnost Pes A Člověk, Vinařství David Chocholatý, Klub přátel chodského psa a chovatelské stanice Černá Luna, Frebaro, Karmadig, Nad zlato, od Brány Ráje, Prasek, Preberry a Voronda Nildo. Zároveň bych Vás tímto článkem ráda pozvala na další akci Ve stopách Levou zadní, termín bude vyhlášen v létě na webových stránkách KPCHP.

Jana Šmejkalová

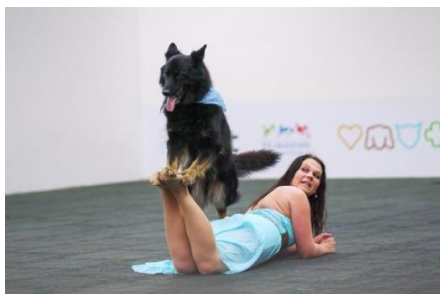
První Pohár Dogdancingu

Historicky První Pohár Dogdancingu pro chodské psy se uskutečnil v pražském „Petku“, což je neoficiální název pro halu v Horních Počernicích. Chci vám na tuto akci nabídnout dva pohledy:

1. Jak to vnímal Xaviere Griffin z Gipova

Je sobota 13. listopadu 4.30 hodin ráno a panička mě budí a žene ven na ranní procházku. Co se to děje, že tak brzy? Raději bych ještě spal v pelišku. V 5.00 hod. už vyrážíme. Kam mě to veze? A jedeme sami dva? To je divné. V 6 hodin mě už zase panička venčí na

místě, které dobře znám. Tady vždycky přestupujeme do jiného auta. Ale kde je? Jak jinak. Kamča má zase zpoždění. Když dorazí, otevrou se dveře a mám skočit do klece, ve které jsou už další dvě feny! Tam se nevejdou!

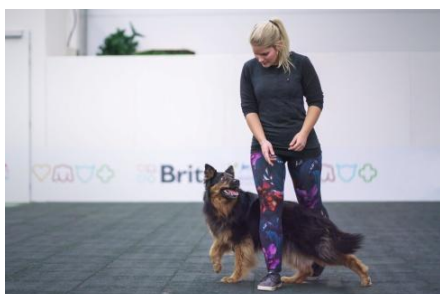
Kamila Vavřincová

Jede nás tu pět psů a tři paničky. Je půl osmé a naše auto přijíždí na místo. Jsme tu úplně první! Dříve než pořadatelé. Další venčení. Co pořád má? Pak nám naše paničky našly pěkné místo v rohu, kde byl klid. Ale jen chvíli. Během 20 minut je hala plná psů a lidí. Takový mumraj jsem tu ještě nezažil. A hned trénink, za chvíli závod a zase trénink a znovu závod. Je dobře, že sem občas jezdíme trénovat, jsem klidnější. Ale přesto paničky musím ukázat, že já jsem ten, kdo rozhoduje o výsledku. Tu a tam si v sestavě něco poupravím, ne moc, ale tak akorát, abych to úplně nepokazil. Jejda, to mě to dnes docela baví. A všichni koukají, fandí a tleskají! Ani nejsem tak nervózní, jako jindy. Je tu prima atmosféra.

Alena Bolehlavská

A na závěr jsem dokonce stál i na takové zvláštní bedně – stupně vítězů tomu říkali. A panička byla moc šťastná. Dostali jsme nějaké dobroty a prý jsem vybojoval i pohár, co si tak moc tajně přála. A tak jsem cestou domů přemýšlel o tom, že se příště budu ještě trochu víc snažit, protože to vlastně bylo celé fajn – všichni psi, dvojnožci a hlavně to, jak mě chválili a obdivovali a panička na mě byla pyšná.

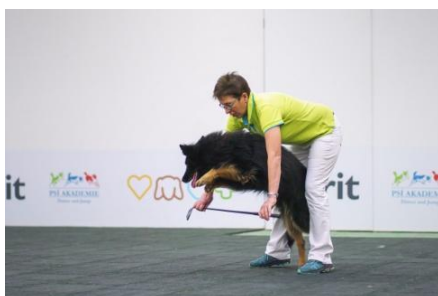

Hana Drápalová

2. Oficiální verze:

Pohár Dogdancingu pro chodské psy se konal úplně prvně. Že v pozadí celého závodu stojí Kamila Vavřincová je téměř jasné. Byl to její nápad oslovit pořadatele a zkusit speciál i pro CHP. Však také osobně pozvala všechny majitele chodáků, o kterých věděla, že dělají nebo alespoň koketují s dogdancingem. A kdo pozvání přijal, mohl být spokojen.

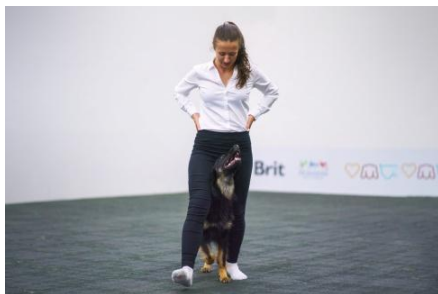
Závod probíhal na úrovni oficiálních závodů. Celkem závodilo v kategorii HtM (Heelwork to Music – pes je v těsné blízkosti u psovoda) 15 psů z toho pět chodáků. A v kategorii Freestyle (dovoluje jakékoliv prvky, které nejsou v rozporu s fyzickými schopnostmi psa, nejsou nebezpečné nebo nepovolené v tréninku nebo při vystoupení, v jakékoliv pozici a vzdálenosti od psovoda) 19 psů z toho osm chodských.

Hana Krouželová

Trio rozhodčích ve složení - P. Malá, A. Říhová, L. Ičo Zábranská – rozhodovalo o konečném pořadí.

Sestavy předváděli střídavě zástupci všech plemen. Ale jen u CHP byla vždy obrovská podpora ostatních. Sdíleli jsme společně předstartovní nervozitu, pomáhali jsme si před a po vystoupení, vyměňovali dojmy. Pro některé týmy to byl boj o umístění, pro většinu bylo cílem dokončit a neutéct z placu. Mnohým týmům se vystoupení podařilo nad očekávání. A pokud byly někde chybičky? Je dost času je do příště odstranit, popřípadě natrénovat jinou sestavu.

Nikol Pospíšilová

Díky všem, kteří se zúčastnili. Díky KPCHP za podporu a krásné poháry.

A vy ostatní, co si jen tak cvičíte triky doma, berte to jako výzvu! Máte spoustu času na trénink do příštího Poháru klubu chovatelů belgických ovčáků a chodských psů!!!

Hana Krouželová a Xaviere Griffin z Gipova
foto Ilona Machová

Vítězové kategorie HtM

Výsledky Poháru Dogdancingu 2021:

Kategorie HtM (Heelwork to Music):

1. Kamila Vavřincová Vivien Reilly z Gipova
2. Nikol Pospíšilová Amethyst Niraya Bohemian Crystals
3. Hana Krouželová Xaviere Griffin z Gipova
4. Kamila Vavřincová Ultimate Speed z Gipova
5. Stanislava Horáčková E Bay od Brány ráje

Kategorie Freestyle:

1. Kamila Vavřincová Vivien Reilly z Gipova
2. Kamila Vavřincová Xtreme Trace z Gipova
3. Marie Trauškeová Ejva Preberry
4. Nikol Pospíšilová Amethyst Niraya Bohemian Crystals
5. Stanislava Horáčková E Bay od Brány ráje
6. Hana Krouželová Xaviere Griffin z Gipova
7. Alena Bolehováská Messi z Boršova
8. Hana Drápalová Gítuška z Malého údolí

Vítězové kategorie Freestyle

Mistrovství ČR v agility

Mistrovství České republiky chodských psů v agility se konalo 17. listopadu. Tradičně ve Studenci u Trutnova v kynologické hale s umělým trávníkem. Ani letos nám vláda konání těchto závodů nepřekazila. Stejně jako vloni jsme naše mistrovství stihli jen tak tak před zpřísněním restrikcí kvůli covidu.

Na závodním poli se potkalo 11 zástupců plemene chodského psa – jeden veterán, čtyři týmy soutěžily v kategorii Mini Large a šest týmů v kategorii Large.

Výkonnost týmů byla různorodá, účastnily se v kategorii A1, A2 i A3. Závod zahájil běh Jumping Light na rozběhání, poté následoval Jumping Open a den ukončil běh Agility Open, který rozhodl o vítězích mistrovství.

Všem děkujeme za účast!

Mistrovství ČR chodských psů v agility

Součty mistrů:

1. Tereza Šoutová	Hesperia od Brány Ráje
2. Veronika Šafránková	Genesis z Konické skály
3. Tereza Šoutová	Arria Vigilo
4. Markéta Šafránková	C'est La Vie z Konické skály
5. Hana Vaníčková	Henkie ZBoršova
6. Zuzana Nosková	Phoebe z Dašickéhozátiší
7. Lenka Ztratilová	Accer Black Mirabell

Vítěz veteránů:

1. Lenka Ztratilová	Mirabell Daraskár

Lucie Vočadlová

Praktická stopa.

V říjnu roku 2012 se v Zahradišti uskutečnilo první setkání stopařů Praktická stopa. Jednalo se o praktickou stopu cca 1500 m dlouhou a dvě hodiny starou s pěti předměty a osobou na konci stopy, s vyhledáním stopy v prostoru 1000 metrů čtverečních, kdy pes stopu vyhledává podle pachu předmětu hledané osoby a brzy na začátku je křížená jinou stejně starou stopou.

Každá stopa měla svůj příběh a kladeči vybírali předměty tak, aby korespondovaly s příběhem. Stopy posuzoval kpt. Ing. Vladimír Makeš. Od šestého ročníku, tedy od roku 2017 se závod Praktická stopa rozšířil o kategorii Junior, později přejmenovanou na Malou praktickou stopu – jednalo se o stopu 500 metrů dlouhou, 30 minut starou s kladečem na konci, s vyhledáním stopy v prostoru 100 m² podle pachu hledané osoby. Malou praktickou stopu posuzovala Soňa Šabacká. Pořadatelem byla a je Kynologická záchranná jednotka.

Jednoho dne jsem se rozhodla, že bychom si s Andy (Andy z Malého údolí) mohly vyzkoušet, zda bychom to zvládly. Přihlásila jsem nás na Malou praktickou stopu. V pátek jsme dorazily na Zahradiště, ubytovaly jsme se spolu s dalšími psovody v chatkách. S námi v pokoji spaly ještě další dvě kolegyně s jednou fenkou a jedním psem. Už to bylo pro psy náročné, protože se vůbec neznali. Večer proběhlo losování pořadí, kterou stopu půjdeme. Dostaly jsme čas a souřadnice, kdy a kam se máme dostat.

V sobotu po snídani se první závodníci a rozhodčí rozjeli na své stopy. My s Andy jsme šly na řadu jako třetí. Když jsme dorazily na místo srazu, rozhodčí, pomocníci a diváci už byli na místě. Připravily jsme se na stopování a vyrazily si poslechnout příběh ztraceného člověka. Na louce byl vidět pytlík, který kladeč odhodil, Andy z něho nasumovala pach kladeče a vyrazila (pozn redakce – slovo nasumovat spisovná čeština dosud nezná, snad by se dalo vyjádřit jako nasát a zapamatovat si). Následovala jsem ji a za námi šlo procesí v čele s rozhodčí. Na louce Andy označila jeden předmět a pokračovala dál směrem k lesu, v lese se vydala po cestě, a když z ní sešla, ztratila pach a zastavila se. Já jsem začala přemýšlet co dál.

Napadlo mě vrátit se do míst, kde našla předmět, protože tam jsem si byla jistá, že byla na stopě. Vrátily jsme se do těch míst, ale nedošlo mi, že mezitím to přešlo množství lidí, co šli za mnou, Andy šla po stopě až do míst, kde stála skupinka, která šla celou dobu za mnou, snažila se je obejít zleva i zprava, ale na správnou stopu se nedokázala dostat. Tím skončil náš první závod Praktické stopy.

Paní rozhodčí nás odpískala, navedla Andy na správnou stopu a Andy si ji došla už v klidu. Vypracovaly jsme 50 % stopy a našly jeden ze dvou předmětů. Skončily jsme na 9. místě z dvanácti účastníků. Večer ke každé stopě rozhodčí řekl své názory. Zajímavé bylo posouzení Velké praktické stopy, kdy z každé stopy byl promítán grafický záznam, na němž byly různými barvami znázorněny stopy kladečů, falešných kladečů a psů. V Malé praktické stopě se povedlo dokončit práci šesti z dvanácti týmů a ve Velké praktické stopě se povedlo práci dokončit pouze jednomu týmu z dvanácti. Poučení pro mě z tohoto ročníku bylo nechat psa pracovat a nepřemýšlet za něj.

Neúspěch z předešlého roku mě neodradil a přihlásila jsem nás s Andy na další ročník Praktické stopy opět v kategorii Malá praktická stopa. Tentokrát jsme měli základnu v penzionu Sykovec v obci Tři studně u Nového Města na Moravě. Andy zrovna hárala, takže jsme byly ubytované v pětilůžkovém pokoji s další psovodkou a její fenou. Večer došlo na losování pořadí stop, vylosovaly jsme si číslo devět.

V sobotu po snídani se vyrazilo na stopy, sledovala jsem začátky stop z auta, protože celý den pršelo. Když se přiblížila doba začátku naší stopy, tak jsme se přemístily na místo určení, tam již čekala rozhodčí s doprovodem. Pořád nepřestávalo pršet, tak jsem Andy vyndala z auta, oblékla jí postroj a stopovačku, vzala do kapsy odměny a šly jsme si k paní rozhodčí pro příběh k naší stopě. Na rozmočené louce ležel pytlík s předmětem, Andy nasumovala z předmětu v pytlíku pach hledané osoby, jala se hledat stopu (pytlík není na stopě, ale je odhozen) a vydala se směrem k silnici. Hned mě napadlo, jestli nejde opačným směrem, ale poučena z minulého roku jsem si řekla, že jí do toho nebudu zasahovat a nechala jsem ji jít. Po chvíli se stopa začala stáčet od silnice k lesu a za chvíli jsme narazily na první předmět, který Andy zalehla – nahlásila jsem rozhodčí předmět, Andy jsem pochválila a odměnila (výhoda tohoto závodu je, že si člověk může psa na stopě odměnit) a pokračovaly jsme dál lesem, po cestě, přes potok, našly jsme další předmět. Cestou se nám přihodila zvláštní věc, Andy obkroužila strom a po chvíli jsme byly u kladeče, následovala velká pochvala a krabíčka s odměnou a kladeč říká, právě před chvílí tudy běžel zajíc, zrovna v místě odkud jste přišly. Aha, tak to byl asi ten obkroužený strom, napadlo mě. Byla jsem ráda, že jsme tentokrát došly, paní rozhodčí nás pochválila a konstatovala, že jsme za ten rok udělaly velký kus práce.

Odjely jsme se usušit na Sykovec. Večer byl opět rozbor Velké praktické stopy. V neděli se šly ještě poslední čtyři Velké stopy a po obědě bylo vyhlášení. Velkou praktickou stopu došel pouze jeden tým z dvanácti a Malou praktickou stopu tentokrát došlo 50 %, tedy šest

z dvanácti týmů. Začínalo se vyhlašování od konce a my s Andy jsme pořád zůstávaly stát na místě a jaké bylo překvapení, že naše jména vyhlásili až jako poslední. Vůbec jsem netušila, že jsme byly první, ale rozdíl v čase mezi prvním a druhým místem byl jenom 15 vteřin. Byla jsem dojatá a říkala jsem si, že bychom příští rok mohly s Andy vyzkoušet Velkou praktickou stopu.

Rok utekl jako voda, ale Andy zdraví nedovolilo startovat na Velké praktické stopě, tak jsem se rozhodla přihlásit jejího syna Timča (Anytime za Zdonína) na Malou praktickou stopu. Tento ročník se konal poprvé v rekreačním středisku Zubří. V pátek se tradičně losovalo pořadí stop a v sobotu po snídani jsme se vyrazili dívat na stopy ostatních, na nás přišla řada až po obědě. Tentokrát bylo nádherné podzimní počasí bez deště, naše stopa začínala na louce vedle silnice, paní rozhodčí Soňa Šabacká nám povyprávěla příběh ztracené ženy a ukázala na pytlík s pachovkou, odhozený na louce. Timča nasumoval pach z pytlíku a vyrazil. Šla jsem za ním a nevnímala jsem okolí, za chvíli zalehnul a já jsem nahlásila předmět, odměnila psa, a když jsem hledala zalehnutý předmět, tak jsem žádný nenašla, dala jsem Timčovi povel k pokračování a asi za dva metry jsem v trávě viděla kus zelené látky, pochopila jsem, že to je ten předmět, který mi Timča před dvěma metry označil, tak jsem ho nahlásila a pokračovali jsme dál. Stopa vedla přes cestu, k lesíku, před sebou jsem uviděla opět stejný kus látky, který jsem už našla, tentokrát se Timča označením nezdržoval, tak jsem ho opět nahlásila a pokračovali jsme do lesa k silnici, kde za stromem Timča označil kladeče, vlastně kladečku, které patřily oba kusy látky. Timča dostal velkou odměnu a pochvalu, že to zvládnul. Paní rozhodčí nás pochválila za týmovou práci a byla jsem překvapená, že není chyba, když předměty označí psův, protože jsme přece tým.

Tentokrát bylo vyhlášení Malé praktické stopy už v sobotu a z dvanácti týmů došlo na konec stopy pět. Timča se umístil na třetím místě ve stejném čase jako druhý pes, ale rozhodl fakt, že předměty nenašel pes, ale psův. V neděli ještě pokračovala Velká praktická stopa, tak už v klidu jsme se byli podívat na skvělé stopaře a po obědě bylo vyhlášení Velké praktické stopy. Tentokrát asi vzhledem k složité epidemiologické situaci přijelo jen osm týmů, ale až do konce zvládly dojít rekordní tři.

Na začátku roku jsem opět dostala pozvánku na Praktickou stopu a musela jsem se rychle rozhodnout, určitě jsem se chtěla zúčastnit,

protože je to moc zajímavá akce s fajn lidmi. Zvláštností je, že si všichni fandí a každý má radost, když se někomu povede dojít do cíle. Na Malou praktickou stopu se mi už nechtělo, protože jsem nechtěla zabírat místo, jelikož je o ni velký zájem, tak jsem se rozhodla, že půjdeme s Timčou zkusit Velkou. Věděla jsem, že nebudeme připraveni, ale i neúspěch nás může posunout dopředu.

V pátek jsme přijeli do známého rekreačního střediska Zubří. Večer se opět losovalo pořadí, já jsem si vylosovala číslo dvě, na lístečku byly vytisknuté souřadnice a čas srazu. Začalo mi docházet, na jakou soutěž jsem se vlastně přihlásila, a začala jsem být trochu nervózní. Po neklidné noci a rychlé snídani jsme se vydali podívat na první stopu, byla jinovatka a foukal mírný větřík. Nečekala jsem na dokončení stopy a vyrazila k místu našeho srazu. Souřadnice mě dovedly na lesní cestu, kde jsem zaparkovala a připravila si potřebné vybavení na stopu, když jsem zaklapla kufr u auta, tak se mi zdálo, že něco není v pořádku a pokusila jsem se znovu kufr otevřít, marně. Knoflík u kufru šel lehce zmačknout, ale kufr se neotevřel, ještě že byl Timča v kenelce ze strany auta.

Od rozhodčího jsem obdržela sáček s napačovaným předmětem, vysílačku a obojek s GPS. Přešli jsme silnici a vedli mě kolem potoka přes les na louku, kde mi pan kapitán Ing. Vladimír Makeš povyprávěl příběh ztracené psův, která šla hledat svého ztraceného psa a sama zůstala ztracená, a ukázal mi z dálky místo, kde byla naposledy viděna. Bylo mi řečeno: „Vidíte támhle tu trubku, tak doleva směrem k lesu a dolů asi třicet metrů“. Má nervozita byla tak velká, že jsem ani moc nevnímala pokyny a nedokázala přemýšlet, tak jsem pracovala automaticky. Vyzkoušela jsem vysílačku, vyndala bublík a zkusila směr větru. Poodešla jsem pár kroků, oblékla jsem Timčovi postroj a stopovačku, dala mu nasumovat z pytlíku a vydala pokyn k práci.

Timča začal hledat pach a vydal se rovně směrem k lesu. Zdálo se mi, že už jde moc dlouho, tak jsem ho zastavila s tím, že tam to nebude a aby hledal jinde, stočil se tedy doprava a vyrazil hledat, za chvíli se ozvalo z vysílačky, ať se vrátíme, že jsme úplně jinde. Tak jsme šli k rozhodčímu a ten mi znovu zopakoval, kde byla naposledy viděna ztracená osoba. Vzal nás do těch míst a já jsem zjistila, že jsem hledala asi o sedmdesát metrů jinde, Timčovi jsem dala znovu nasumovat a on se opět dal do hledání stopy, najednou se vydal po stopě, ale šel obráceně, vrátil se a nejspíše šel směrem od trubky k lesu, vedl mě podél lesa, najednou

zabočil doprava do lesa, vrátil se zpátky, za chvíli znovu zabočil do lesa a zalehl předmět. Následovala velká pochvala. Hledám předmět a ono to bylo vodítko, jdeme dál do lesa, prodíráme se stromky, mnohdy jsem musela pustit vodítko z ruky, aby se nezamotalo kolem stromků. Několikrát jsme přešli úzký potok, následoval další předmět, tentokrát to byl obojek. Z lesa jsme vyšli na cestu, tak si Timča ověřil, zda stopa nevede po cestě. Nevedla, cestu jsme přešli, dál stopa šla kolem posedu na louku, pořád rovně a najednou nás pan rozhodčí zastavil. Timča přešel lom, opravil se a vydal se doleva do lesa, dál lesní cestou a zalehl další předmět, tentokrát to byla sušenka. Dostal velkou odměnu a vedl nás opět lesem a najednou za stromem seděla ztracená psůvka. To bylo radosti. Timča dostal plnou krabíčku pamlsků a já jsem předávala ztracené psůvce předměty a ona říká, tu sušenku si nechte, tu si zasloužíte. Já jsem říkala, ale my jsme došli s dopomocí a ona mi odpověděla, že každý, kdo to dojde i s dopomocí, si zaslouží odměnu.

Poděkovala jsem všem za trpělivost a koukám, že jeden z doprovodu dává kladeči ještě tenisák. Tak se podivuji, kde byl, a on říká, že na začátku, jak Timča poprvé zabočil do lesa. Vrátili jsme se k autu, pořádně se napili a vyrazili se podívat na start dalších stop, kde se vždycky sešlo velké množství přihlížejících.

Opoledne mi jeden známý rozebral tapecírunk u kufru a zjistil, že mi prasklo táhlo, kterým se otvírá kufr tlačítkem zvenku, takže jsem mohla kufr otvírat jen zevnitř auta. Timča však byl v kenelce zboku, tak nám to nijak nevadilo.

Po večeri jsme usedli v jídelně a začalo promítání tras všech Velkých praktických stop a Vladimír Makeš každému z nás řekl svůj názor na vypracování stopy. Moc se mi nechtělo slyšet jeho kritiku, ale co jsem měla dělat, tak jsem si vyslechla hořký ortel: „Já jsem si říkal, co ta ženská s tím psem tady chce, vždyť on vůbec nečuchá, ale asi po dvě stě metrech čuchat začal a nebyť únavy, tak by to zvládl dojít až do konce“. Ještě jsem si vyslechla kritiku, že jsem psův nedala vůbec šanci stopu najít, protože jsem ho k ní vůbec nedovedla, ale chybami se člověk učí. Uvědomila jsem si, že to opravdu byla jen moje chyba, protože neposlouchám zadání a neumím odhadnout kolik je 30 m.

Druhý den se šly ještě asi čtyři velké stopy a po obědě bylo vyhlášení obou praktických stop. V kategorii Malá praktická stopa došli z dvanácti účastníků tři týmy a v kategorii Velká praktická stopa to bylo stejné.

No a my s Timčou jsme samozřejmě byli mezi třemi posledními, protože jsme nebyli sami, komu se vůbec nepovedlo ze stopy vyjít. No a co nám přinese další rok, uvidíme.

Lucie Kalašová

Pes je pravděpodobně nejlepší přítelem člověka proto, že nám neradí, nepůjčuje si od nás peníze a neobdarovává nás tchyněmi.

František Vymazal
český lingvista a překladatel (1841 – 1917)

Jsi Spartan? Je Spartan i tvůj pes?

Když většina vašich kamarádů slyší název Spartan Race (pozn. redakce Spartan Race je jedním z nejpůvodnějších závodů překážkového běhání na světě. Je to kombinace běhu a zdolávání překážek. Běží se za jakéhokoli počasí a terén bývá velmi náročný), pravděpodobně jim naskočí kopřivka. Když to řeknete sousedce s čivavou, pravděpodobně riskujete dlouho neobsazený vedlejší 1+kk. Co takhle se na to zeptat pejskařů v okolí? Tím spíš, když kolem vás pobíhají alespoň 1x týdně v parku? (doporučení – neptejte se a neběhejte po parku s dlouhým kabátem a neosvětleným psem...).

Někdo běhá sám, v rámci novoročního předsevzetí. (Ano, v pondělí to dám!)

Někdo běhá zcela dobrovolně, ale víckrát ročně. (Okolí nechápe).

Někdo běhá, protože ho to prostě baví a dělá to pořád. (Zpravidla nechápe manželka a naopak).

Ale jsou tu jisté poddruhy lidí, alias pejskařů, kteří běhají nejen, že dobrovolně, ale taky tomu obětují svůj čas. A dokonce si myslí, že takový Spartan Race je pro děcka!

Pejskaři. Nejen ledajáci! Pokud máte v kabelce čivavu a už se vám tam nevejde – máme řešení! Naučte se spolu běhat! Pokud se vám váš pes nevejde do zavazadlového prostoru letadla, nevádi! Pojdte také běhat!

Běh! Sprosté slovo už od základní školy!

Nikdy jsem se sportu moc nevěnoval, ale Netflix (pozn. redakce americký placený poskytovatel filmů a seriálů online) neexistoval, takže jsem dělal všechno, alias „Fšecho po F“ už od mala. Koloběžkou a pobíháním počínaje, dospěláckým kolem, slaňováním a paintballem konče. V létě mě chytí i paddleboard, protože naložit psa jen tak do pramice je nuda ☹.

Běhal jsem spíše z přesvědčení. Několikrát jsem se zúčastnil závodu Spartan Race, jelikož mne překonávání překážek vždy bavilo, ale věděl jsem, že to není to „pravé ořechové“.

Pak přišel úraz. A s tím šly dny a noci, týdny a měsíce. Pořídím si psa? – následovalo nejzajímavější rozhodnutí v mém životě... pořízení čtyřnohého parťáka. Je tomu šest let, kdy jsem si ve svých 28 letech pořídil mou Letty, celým jménem Leonia Regenia Bohemia (všemi pracovními nazývaná „Léto“). Od první chvíle, kdy jsem si ji přinesl jako malé štěně domů, mi bylo jasné, že to je „ta věc“, která mému životu a především mně, jako osobnosti, chyběla.

Letty dávala od začátku smysl života mně a já zas jí. Trávení volného času mělo jasný směr. Dlouhé procházky, výchova hrou, socializace, sportovní kynologie – obrany, poslušnost, záchranářina a především stopy. Prostě vždy připravení a pořád v akci! Léto dospěla v psa, který je absolutně oddaný, schopný být se mnou úplně všude a udělat pro mě úplně vše!

Překážkový běh alias Spartan se psem

Jedno unuděné odpoledne roku 2018 na gauči a sledování Facebooku a bylo jasno... do ČR přichází OCRC (překážkový závod pro lidi se psy), seriál závodů HDR (Hard Dog Race). Konečně do sebe začala všechna kolečka zapadat. Budu běhat, budu překonávat překážky a svým způsobem sám sebe a budu se svou parťáčkou v mottu závodu, které mne absolutně pohltilo „Šest nohou, dvě srdce, jedna hrdost!“.

A to je to, co mi chybělo u Spartana... nechci se předhánět s týpkem, který obden zvedá na benč 150 kg a před závodem se půl hodiny geluje. Chci se v cíli bavit s lidmi, s kterými mám stejné téma a sdílí mé nadšení, a ne čekat, než se dofoť na všechny sociální sítě.

A tak jsme začali běhat! Když se v ČR konečně objevily závody jako je Hard Dog Race,

sbalil jsem psa a jel přes půl republiky naproti zážitku. Že jsem se těšil na tu šestihodinovou cestu? Ne. Těšila se Letty? ANO. Vynechám příběh o přespaní (protože byla zima a hned ráno nás natáčeli, (v 7 ráno, neskutečné)), ale už v 9 jsme stáli ve frontě na přejímku. V 9:45 start! Ta euforie psů je srovnatelná s naplněným divadlem na vystoupení mužské striptýzové skupiny Chippendales – (říkala ségra). ☺

Zbláznil ses s tím svým gaučákem?

Já a běhat? Plácet se v bahně?

Vůbec nejde o rasu, velikost či stáří psa. Ať už máte čivavu, nebo vlkodava – všechno jde, když se chce! Věřte, že si nedokážete ani představit, jak rozmanitě je pole startujících týmů. Potkáváme tam s Letty teriéry všech druhů, čivavy, jezevčíky, ovčáky, kolie i pudly. Stejně je to u druhu dvounohého... Potkal jsem se na startu s paní o berli, se slepcem, který měl ještě ke psovi i svého vodiče, s šedesátiletou babičkou, kterou doprovázel její yorkšířský miláček s maslí na hlavě. Tady totiž vůbec nejde o to, kolikátý doběhneš, jestli poběžíš tempo 5:30, nebo jestli celý závod půjdeš krokem!

Vážně si nemyslete, že trávím tři krát týdně dvě hodiny v posilovně... to by mi Léto dala ☺. Jde o to, že zažijete nepopsatelný zážitek... společně... jen vy a pes. Nedělám to proto, abych nepřibral (ať už si lidi v mém okolí říkají, co chtějí), dělám to, protože to milujeme. Ti psi to milují. A jestli si myslíte, že tohle byste vy ani váš „Punta“ nikdy nezvládli, tak věřte, že zvládli! Zvládnou to všichni a ten pocit pak... adrenalin... hormony štěstí... hrdost... radost – u všech šesti nohou (že jsme přežili ☺). Vím totiž jedno... to, co bych sám nezvládl... s Letty zvládnou... a ona to má stejně! Společně totiž vždycky zvládnete víc! Hlavně nezapomínejte, že vedle sebe máte toho nejlepšího parťáka!

Takže jestli ses aspoň jednou během čtení pousmál a přišla na tebe myšlenka... tak bychom to možná mohli zkusit... moje odpověď zní jasně a 100% ANO! Se všemi se moc rád potkám, poklábosím a zasměju na jakýchkoli závodech, které plánuji na letošní rok:

HDR – Base DE North	(18. 06. 2022)
Base CZ	(03. 09. 2022)
Wild CZ & PL	(08. 10. 2022)
Base DE South	(22. 10. 2022)
Wild grizzly – skanzen Žacléř	(13. 03. 2022)
Extreme dog race: všechny závody serálu	
Dog epic race	(27.–29. 05. 2022)

Tak už klikněte a projíždějte kalendář, my se s Letty na všechny moc těšíme!

Lukáš Měchura a Leonia Regenia Bohemia

Buck, záchranář ze Šumavy

Je to zas jeden z těch dní, kdy na všechno špatné zapomenete a máte pocit, že jste na světě jen proto, abyste užívali života a radovali se z něho. Jede se s dětmi na kola, počasí je krásné a někde v pozadí hraje povědomá melodie, kterou nedokážu zatím zařadit. Po chvíli mi dochází, že to zvoní můj telefon. Neznámé číslo v neděli, to nesvědčí většinou nic dobrého. Ještě, než přijmu hovor, rychle mi probleskne hlavou – Buck je v pořádku a leží vzadu v boxu, výjezdový batoh je sbalený doma v šatně, baterky do GPS dobité a náhradní mám také sbalené. "Dobrý den, jste schopni vyrazit se svým psem na pátrací akci v oblasti Plzeň sever? Pohřešuje se 12etá dívka, velitel zásahu se vzhledem k okolnostem rozhodl zapojit do pátrání kynology se psy. Kontakt a podrobnější informace vám zasíláme ve zprávě."

Naštěstí nejsem ještě daleko od domova a za námi jedou kamarádi, kteří jsou ochotni naložit zbytek rodiny a pokračovat v cestě na výlet beze mě. Do dvaceti minut jsem sbalený, mám natankováno a vyjíždím směr Plzeň.

Je to už asi pět let, kdy se u nás na prahu objevila malá chlupatá koule. Dlouho očekávaný nový parťák se rychle rozkoukal a získal si naše srdce. Když jsem se pro chodského psa rozhodl, očekával jsem především dobrý vztah k rodině a k dětem, vrozený hlídací pud a mimo to i vhodnost k záchranářskému výcviku. Zatímco se podle všech dostupných informací, které jsem měl k dispozici, první dvě vlastnosti

s chodákem zcela ztotožňuji, v záchranářské kynologii (specializace-plochy) nejsou s tímto plemenem zkušenosti téměř žádné. Přesto jsem objevil jednoho lavinového psa u horské služby v Rakousku a několik stopařů a sutinářů, většinou v zahraničí.

Celkem rychle jsem pochopil, že chodský pes je svým chováním hodně specifický, a je třeba k jeho výcviku přistupovat velice citlivě. Neznám moc jiných zástupců tohoto plemene, ale mám pocit, že na Bucka jsem měl v určitém ohledu štěstí. Jeho zájem o hračku byl tak obrovský, že byl už od malička ochoten udělat vše pro to, aby ji získal. Když váš pes má takový zájem a k tomu vás tréninkově někdo dobře navádí a zároveň máte k dispozici skvělé figuranty, je velká naděje, že budete úspěšní.

Hlavní roli při našem výcviku sehráli kolegové ze sdružení Záchranáři Šumava, jehož jsem také členem. Především můj tchán Tomáš Fait a legendární Vlastimil Maxa mi zpočátku byli velice nápomocní, dali mi ten správný směr a také motivaci.

Záchranáři Šumava nikdy neměli ambice účastnit se závodních disciplín v záchranářské kynologii. Hlavním cílem tohoto sdružení byl a je výcvik psů pro reálné záchranné akce, k čemuž je zapotřebí složitý určitý druh zkoušky, tzv. Atest Ministerstva Vnitra (v našem případě pro plošné vyhledávání). S Buckem jsme jej poprvé získali v červnu 2019, když mu byly necelé tři roky. Od té doby jsme se zúčastnili několika záchranných akcí a v říjnu 2021 se nám podařilo atest obhájit (má platnost dva roky).

I když je spousta pracovních plemen, jejichž povahové vlastnosti se k záchranářské kynologii hodí mnohem více, nikdy jsem nelitoval, že jsem si vybral právě chodského psa. Největší problém při výcviku je jeho oddanost, až určitá závislost na psovodovi, která někdy způsobuje, že Buck nepracuje zcela samostatně. Je pak na mně, abych Buckovi práci usnadnil a přizpůsobil tomu taktiku prohledávání plochy.

Jsmo ale oficiálně „pátrací tým“ a když problém vyřešíme spolu, je to podle mě v pořádku. Mnohem více než dokonalý pracovní nástroj je pro mě a vždycky bude spokojený parťák, který má v mé rodině své pevné místo.

Už jsem téměř na místě zásahu, když opět zazvoní telefon. Akce končí, pohřešovaná dívka se našla u příbuzných a je v pořádku, děkujeme za ochotu, zas někdy příště.

I takhle někdy naše výjezdy končí. Hlavně že se nikomu nic nestalo. Otáčíme, rychlá káva u benzínky a jede se domů. Děcka budou mít radost, že s nimi ještě stihneme kus výletu

Martin Král a Bran z Vínarského Sakrova

Aaron Nenačovický poklad

Aislinn z Pohoří Kull

Albus Chlupatý nesmysl

Athina Arwy Abrelz

Cessy Český Rubín

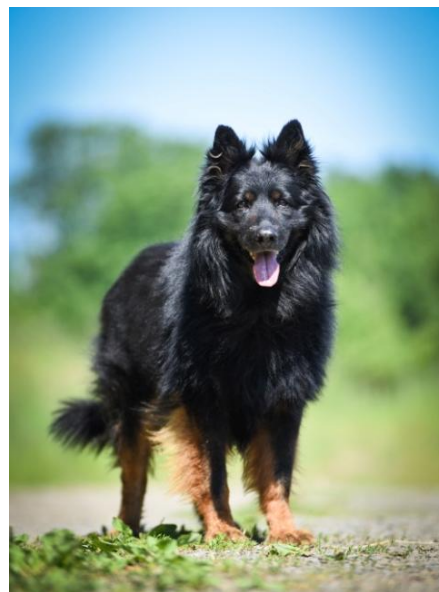
Vivien Reyly z Gipova

Bruce Na skalském kopci

Bart Temnolovec a Arin Benelymis

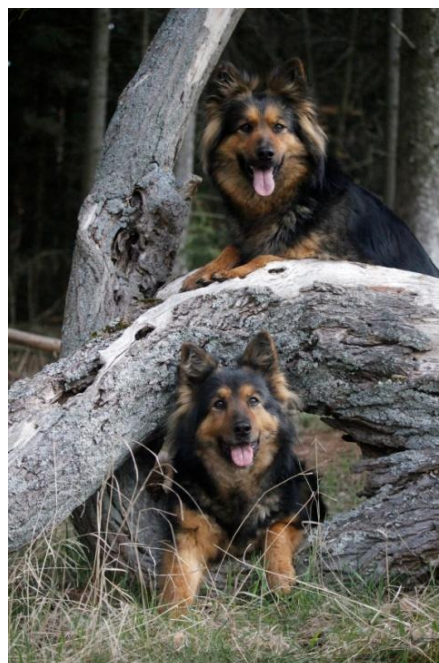
Randy Krosandra

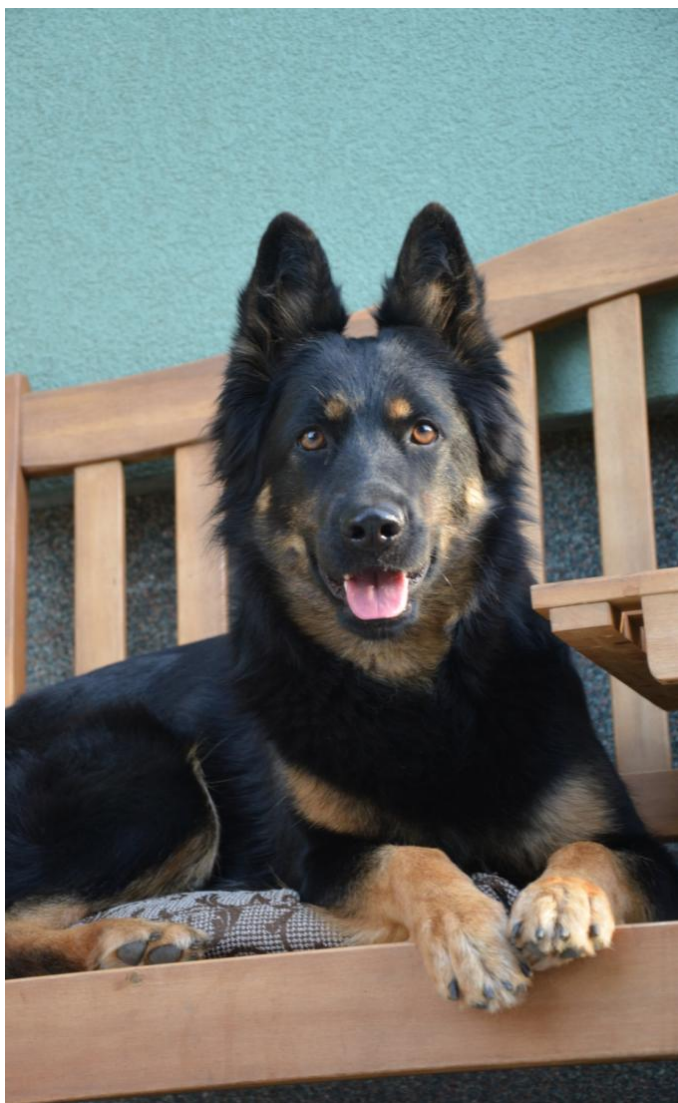
Carrie Acacia Hill

Xindian Bryvilsár

Choco Mafie a D'Aleu Temný onyx

Rogue Vita canina

Útara Bryvilsár

B Od Žižkova mlýna

Zarah z Gipova, Athos z Hájenska, Athos Rex Vick Abrelyz

Ištar a Marissa Vita canina

VIVAVITA

ŠPIČKOVÉ **PRÉMIOVÉ** KRMIVO

37
druhů

Splňuje nutriční požadavky na výživu
psů a koček všech věkových kategorií
a specifických životních fází.

GRANULE • KONZERVY • KAPSIČKY • PAMLSKY

PROČ JE VIVAVITA TAK KVALITNÍ?

- Obsahuje vysoký podíl masa – až 90 % masa a výrobků živočišného původu v kouscích u konzerv pro kočky a až 28 % masa a výrobků živočišného původu v granulích pro psy.
- Obsahuje minerály a vitaminy, důležité pro regeneraci, detoxikaci a správné fungování organismu.
- Obsahuje prebioticky fungující fruktooligosacharidy (FOS), mannan-oligosacharidy (MOS) a výtažek z jihoamerické palmy Yucca schidigera. Díky nim nezatěžuje krmivo trávicí aparát a úklid exkrementů je jednodušší.
- Obsahuje lososový olej s omega-3 a 6 mastnými kyselinami pro zdravé srdce a cévy. Blahodárně působí i na mozkovou činnost a kvalitu srsti.
- Obsahuje chondroprotektiva, která chrání klouby štěňat v době růstu, urychlují regeneraci kloubní chrupavky a působí preventivně proti artróze u starších psů.
- Obsahuje taurin, jenž chrání zrak a funguje jako prevence degenerace sítnice.
- Obsahuje L-karnitin, který přispívá ke spalování tuku a regeneraci svalů.

- ✓ **Vynikající** poměr
cena / výkon
- ✓ **Široká nabídka** produktů
pro psy i kočky
– celkem **33 druhů**
- ✓ Opravdu **vysoký
obsah masa**
- ✓ Snadná stravitelnost

Naši kompletní nabídku včetně cen najdete na www.mountfield.cz.

Mountfield

